

olaylar yorumlar

TRT'de çalışanlar birleşiyor

MC iktidarının yasaları hiçe sayarak yönetime getirdiği Karataş ekibi, son günlerde yeni bir oyun sergiliyor. Bir yandan TRT personeli çeşitli baskılara uğratılmakta, sürülmekte, kıyılmakta ve ayrılmaya zorlanmakta, öte yandan yine yasa dışı yöntemlerle kuruma 200 kadar komando alınmak istenmektedir. Faşizmin bu somut tırmanışına ancak tüm TRT çalışanlarının ortak eylem ve güçbirliği ile engel olunabileceği doğrusundan hareket eden TÜTED ve TUMDER TRT işyeri temsilcileri 17 Mayıs 1976 günü TMMOB salonunda bir araya gelerek 1. TRT Teknik Eleman Forumunu yaptılar.

Bu forumda şu gerçekler vurgulandı.

- TRT'de çalışanlara verilen tazminatlar yetersizdir ve eşit emek-eşit ücret ilkesini zedelemektedir.
- Kurumdaki bazı elemanlar yasal sınırların çok ötesinde fazla çalışmaya zorlanmakta, ancak ayda 120 saatin karşılığı ücret alabilmektedirler.
- Hizmet süreleri aynı olan kişiler arasındaki intibak hak-sızlıkları giderilmemiştir.

- Mithatpaşa Caddesi'nde bir bodrumda çok ilkel şartlarda çalışmaya zorlanan stüdyo personeli, bu bodrumda 4 saatten fazla çalışmanın insan sağlığına zararlı olduğu doktor raporu ile kesinleşmesine karşın günde 16 saate yakın bir süre çalıştırılmaktadır. Film yıkama sırasında yayılan zehirli gazlara karşı hiçbir önlem alınmadığından, biri ölümle sonuçlanan iki ağır zehirlenme olayı olmuştur.

- Daire müdürlüğünce düzenlenen "Odacı ve müstahdemlerin eğlence gecesi" biletleri ünite müdürü tarafından personele baskı yapılarak zorla satılmakta, elde edilecek gelirin Ülkü Ocaklarına bağışlanacağı söylenmektedir.

1. TRT Teknik Eleman Forumu sonunda getirilen öneriler ve alınan kararlar şunlardır:

- TRT'de çalışan teknik elemanların sorunları ve çözüm yöntemleri, tüm TRT çalışanlarının katkısı olmadan çözümez. TRT'de yayıncılık hizmetini yürüten haberci, yapımcı, teknik eleman ve diğer emekçiler bir bütün yaratırlar. Bu hizmeti yürütenler yayıncılığı halkın çıkarları doğrultusunda yürütmekle yükümlüdürler. Bu çıkarlara karşı olan faşist girişimlere karşı direnirler.
- TRT çalışanlarının sorunları genel olarak tüm çalışanların sorunlarından ayrılmaz. TRT'de çalışanların mücadelesi Türkiye'de yapılan demokratik kitle mücadele zincirinin bir halkasıdır. Bütün çalışanların sorunlarının çözümü toplu sözleşmeli ve grevli sendikal haklardan geçer.
- TRT'de faşist kadro oluşturmak üzere oynanacak her oyunun bozulması için kurum içi ve dışı dayanışma sağlanmalı, yasal yollar sonuna kadar zorlanmalıdır.
- Çalışanlar arasında tazminat, intibak ve yan ödemeler yoluyla yaratılmak istenen yاپay ayrılıkların ortadan kaldırılması, kurumun çeşitli yerlerindeki sağlığa zararlı koşulların önüne geçilmesi ve bu koşullarda çalışanların ek gösterge, kaza ve hayat sigortası yolu ile güvence altına alınması gereklidir.

- Bu kararlar ışığı altında TRT'de çalışanların kitle örgütleri olan TMMOB, TÜTED, TUM-DER ve Yeni Haber-tş Sendikası işyeri temsilcilikleri ortak hareket için karar vermişlerdir.

TRT sınavı komandoların gövde gösterileri arasında yapıldı

Ankara'da Atatürk, Cumhuriyet ve Namık Kemal Liseleri dersliklerinde yapılan sınavlara çok sayıda aday katılmış, sınavlar sırasında Atatürk Lisesinde Mehter Marşı çalınmıştır. Sınavların yapıldığı diğer yerlerde de MHP'li militanların çeşitli gövde gösterilerine başvurdukları ve sınav sonucuna kadar liselerin önünden ayrılmadıkları görülmüştür.

Sonuçları saptayacak kişilerin kasıtlı olarak sağ eğilimliler arasından seçildiği öne sürülen sınavlarda kazanacak 200 kişi TRT'ye, muhabir, prodüktör, operatör, kameraman, ses ve ışık teknisyeni olarak alınacaklardır.

SORULARDAN BAZILARI

TRT sınavlarının prodüktör ve spikerlik bölümlerine katılanlara 91 soru sorulmuştur. Test şeklinde yapılan sınavlarda adaylara yöneltilen sorulardan bazılarının şöyle olduğu saptanmıştır:

Mevlüt yazarı kimdir? Dede Korkut hikâyelerinin sayısı, Kamusu Türk-i yazarı kimdir?, Mehmet Akif'in eserleri, "Olmaya devlet cihanda, bir nefes sıhhat gibi" sözünü söyleyen padişah kimdir?, Lale devrinin ünlü şairi kimdir?, Divan edebiyatına sembolizmi getiren kimdir?, "Küçük Ağa" kitabının yazarı, Asım'ın şahsiyetini ele alan şair kimdir?, Arif Nihat Asya'nın eserleri, "Yalnızız" romanının yazarı, Yavuz Sultan

Selim'in babası kimdir?, Süleymaniye camii mimarı kimdir?, Okuduğunuz iki gazetenin başyazarının adı ve soyadı (gazete adı da), İslam dini kaçınıcı yüzyılda yayılmıştır?, Anadolu Selçuklu devletinin kuruluş tarihi, Tercüman-ı Ahval kim tarafından yayınlanmıştır?, "Kültür Değişmesi" yazarı kimdir?, Gulag Takım Adaları yazarı kimdir?, Afganistan, Pakistan, Hindistan'ın başşehirleri, Türk musikisi bestekârlarından ikisinin adı ve eserleri, 3 Türk ilim adamının adı ve eserleri, 1839, 1908, 1917 ve 1071 tarihleri size neyi hatırlatıyor?

(Cumhuriyet, 30 Mayıs 1976)

TMMOB Maden Mühendisleri Odası Başkanı Ankara'da Bir Grup Faşistin Saldırısına Uğradı

TMMOB Maden Mühendisleri Odası Başkanı Murat Turan'ın bir grup faşistin saldırısına uğraması üzerine TMMOB Başkanı Teoman Öztürk basına bir açıklama yapmıştır. Teoman Öztürk'ün açıklaması aynen şöyledir:

"Maden Mühendisleri Odamız Başkanı Murat Turan 27 Mayıs 1976 günü Ankara'da, Dikimevinde bir grup faşistin saldırısına uğramıştır.

Murat Turan, yıllardır yabancıların değil ülkesinin ve halkının çıkarlarını savunan, maden-

cilik alanındaki sömürüye karşı duran bir odamızın başkanıdır.

Murat Turan yıllardır tüm yurtsever, ilerici ve devrimci maden mühendislerinin temsilcisi olarak; krom, boraks, magnezit, bakır gibi madenlerimiz üzerinde oynanan oyunları yılmadan sergilemekte ve sömürüye karşı mücadele etmektedir. Bu yüzden egemen sınıfları ve onların faşist çetelerini tedirgin etmektedir. Daha dün TMMOB Lokalini basan ve Urfa temsilcimizi tek başına yakalayıp döven faşist komando bozuntuları bu kez Murat Turan'ı hedef almışlardır. Urfa'da, Seydişehir'de, İskenderun'da, Trabzon'da yurdun her yanında kıyımlara, saldırılara uğrayan; işkencelerle ezilmek isteyen mühendis, mimar, tekniker ve teknisyenler faşist saldırı ve terörle sindirilmek, susturulmak istenmektedir.

Üyelerimize ve örgütlerimizin yöneticilerine karşı geliştirilen bu girişimlerin, işçi, memur, köylü, öğretmen ve öğrenciler üzerinde yoğunlaştırılan baskı ve saldırıların bir parçası olduğu açıktır. Bugün ülkemizde can güvenliğinin kalmadığını; çalışanlara karşı sürdürülen baskı, saldırı ve terörün giderek yoğunlaştığını görüyoruz, yaşıyoruz. Bunlar ülke topraklarını kiraya verenlerin, insangücü ve hammadde kaynaklarımızı yağmalatanların, izledikleri bataklı ekonomi politikasıyla ülkeyi karanlığa sürükleyenlerin halka karşı giriştikleri son oyunlardır ve mutlaka yenileceklerdir.

Bizler 60 bini aşkın mühendis ve mimarın tek ve yetkili temsilcileri Birlik ve Oda yöneticileri olarak; baskıların, saldırıların bizleri yıldıramayacağını, mücadelemizi engellemeyeceğini, aksine daha da güçlendireceğini bir kez daha söylüyoruz. Gelecek günlerin egemen sınıfların değil halkımızın olacağına inandık, inanıyoruz.

Ülkemizde yüzbinlerce Murat Turan'ın var olduğunu bilen bizler; emperyalizme ve onun içteki uzantılarına, faşizme ve onun saldırgan silahlı çetelerine karşı emekçi kitlelerle dayanışmamızı ve ortak mücadelemizi güçlendirerek sürdüreceğiz.

Halkımıza duyururuz."

Danıştay, Metalürji Mühendisleri Odası Başkanı Yüksel Atalay Hakkında Yürütmeyi Durdurma Kararı Verdi

MKE Kurumu Genel Müdürlüğü İnşaat Şubesinde Tesisat Başmühendisi olarak görevli iken, disiplin kurulu kararı ile görevine son verilen Metalürji Mühendisleri Odası Başkanı Yüksel Atalay hakkında Danıştay 5. Dairesince yürütmeyi durdurma kararı verilmiştir. MKE Kurumu'na da tebliğ edilen bu kararın uygulanması için Genel Müdürlüğe başvurulmuştur.

Bilindiği gibi Metalürji Mühendisleri Odası Başkanı Yüksel Atalay 31 Mart 1976 tarihinde bir basın toplantısı yapmış ve Kırıkkale Çelik Çekme Boru Fabrikası'nın Başbakan Yardımcısı Necmettin Erbakan tarafından ikinci kez işletmeye açıldığını öne sürmüştü. Bununla ilgili olarak Devlet Planlama Teşkilatı 1973 ve 1975 yılları yatırım programındaki rakamları ve MKE Dergisindeki yayınları açıklamıştı. Bu açıklamadan bir gün sonra savunması istenen Yüksel Atalay, Genel Müdürlük disiplin kurulunca görevinden çıkarılmıştı.

TMMOB Metalürji Mühendisleri Odası'nın açıklamasına göre, Danıştay kararının uygulanmaması halinde Genel Müdür ve diğer ilgililer aleyhinde tazminat davası açılacak ve ayrıca bu kişiler hakkında ceza davası açılması için Cumhuriyet Savcılığına başvurulacaktır.

İller Bankası Müdürler Kurulu Üyesi Fikri Kaya Toplantıda Saldırıya Uğradı

3 Haziran 1976 günü İller Bankası Müdürler Kurulu toplantısında bu kurulun seçimle gelen tek üyesi Tek-Bank-İş Sendikası Genel Başkanı Fikri Kaya, İller Bankası Denetçilerinden Tahsin Uğrak'ın saldırısına uğramış ve yüzünden ağır şekilde yaralanmıştır.

Saldırının nedeni Fikri Kaya'nın, iki özel boru fabrikası ile, İller Bankası yöneticileri arasındaki ihale alış-verişinin iç yüzünü kamuoyuna sergileyen karşı oy yazısının Cumhuriyet Gazetesinde yayınlanmasıdır.

Tek-Bank-İş, Devrimci Toprak-tş, Teknik-tş, Ar-İş, Tek-İş, Sosyal-tş, Baysen-tş sendikaları ile TÜM-DER, TÜTED, İM-DER, TMMOB yöneticileri basına yaptıkları açıklamada;

"Bu ve buna benzer saldırıları rastlantı olarak görmüyoruz. Bu saldırı temelde işçi sınıfını ve yandaşı ilerici güçleri hedef olarak almaktadır. Bu olay ne ilk, ne de son olay olacaktır. MC iktidarda kaldıkça, bu faşizan tırmanış devam edecektir. Ancak, ne bundan önceki baskı ve terör ne bu olay ne de bundan sonraki olaylar bizleri yıldırılmayacaktır."

demişlerdir.

TSE 16. Genel Kurulu Toplandı

Türk Standartları Enstitüsü 16. Genel Kurulu 31 Mayıs 1976 günü toplandı. Bir süredir mühendis odaları genel kurullarında ve bazı kamu kuruluşla-

rında gözlenen ve gerici güçlerce düzenlenen belli oyunlar burada da yinelenmiştir. Belirli örgütlere bağlılıkları bilinen bazı kişiler, delege olmamalarına karşın Genel Kurulun yapıldığı salona alındılar, oy kullandılar ve bir baskı ögesi olarak kullanıldılar. Gerek Genel Kurulun aldığı çeşitli kararlar gerekse seçimler sırasında, ilerici güçlerin tüm uyarılarına karşın en ilkel hukuk ilkelerinin bile çiğnenmesi önlenemedi. Bu arada özel sektörün Genel Kuruldaki etkinliğini arttırmak amacıyla, TSE Kuruluş Kanunu'nda, Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsaları Birliğinden gelecek üye sayısının üniversitelerden, TMMOB'den ve ilgili kamu kuruluşlarından gelecek üye sayısını geçmeyeceğini belirten, Genel Kurulun oluşumuna ilişkin 4. madde, delegelerin oylarıyla değiştirildi. Genel Kurul sonunda TSE Yönetim Kurulunun iki üyeliği için yapılan seçimden sonra, Standard Hazırlama Grupları Başkanlıkları için seçim yapıldı ve gerici güçlerin devlet kadrolarına kendi elemanlarını yerleştirmek amacıyla yürüttükleri harekete paralel olarak, bir hazırlık grubu dışında diğer bütün hazırlık gruplarının başkanları değiştirildi.

TÜTED Ankara Şubesi Olağanüstü Genel Kurulu Yapıldı

TÜTED Ankara Şubesi'nin Olağanüstü Genel Kurulu 5 Haziran'da Makina Mühendisleri Odası salonunda yapıldı. Seçilen Yönetim Kurulu aşağıdaki görev bölümünü yapmıştır:

Başkan : Ali Altınkanat
Sekreter : N.Kemal Döleneken
Sayman : M.Nejat Sezgin
Üye : Ali Kılıç
Üye : Metin Tavman

Yöneylem Araştırması 2. Ulusal Kongresi

Yöneylem Araştırması 2. Ulusal Kongresi, TBTAK Marmara Bilimsel ve Endüstriyel Araştırma Enstitüsü, Orta Doğu Teknik Üniversitesi ve Yöneylem Araştırması Derneği tarafından ortaklaşa olarak düzenlenmiştir.

16-18 Haziran 1976 tarihlerinde Orta Doğu Teknik Üniversitesi salonlarında yapılacak olan bu kongrede 12 değişik konu, verilecek 80 adet bildiriyle işlenecektir. Ele alınacak konulardan bazıları şunlardır:

- üretim sistemleri
- yatırım planlaması
- enerji planlaması
- proje yönetimi ve denetimi
- mühendislikte yöneylem araştırması
- yönetim-bilişim sistemleri
- ulaşım
- tarım ve ormancılıkta yöneylem araştırması
- kent planlaması
- iktisadi planlamada yöneylem araştırması
- araştırma-geliştirme politikası

D U Y U R U

**LİBYA'DA ÇALIŞACAK
BEŞ ELEKTRİK MÜHENDİSİ
ARANIYOR**

LİBYA'da TARIM BAKANLIĞI EMRİNDE, TARIM MAKİNELERİNİN BAKIMINDA ÇALIŞACAK İNGİLİZCE BİLEN, TECRÜBELİ ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ARANIYOR. İLGİLENEN ÜYELERİMİZİN ODA MERKEZİNE BAŞVURMALARI DUYURLUR.

Elektrik santrallerinin durmaması için TEK'e fuel-oil ithal ettirilecek

Türkiye'deki petrol stoklarının asgariye inmesi yüzünden fuel-oil ile çalışan elektrik santralleri dumna tehlikesiyle karşılaşmıştır. Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı ve İPRAŞ rafinerisi, Türkiye Elektrik Kurumu'nun (TEK) fuel-oil ihtiyacını karşılayamaz duruma gelmiştir. Elektrik santrallerinin durmasını önlemek için TEK'in fuel-oil ithal etmesi kararlaştırılmıştır. TEK'in ihtiyacı olan fuel-oil'i doğrudan doğruya ithal etmesi, Türkiye'nin petrol ürünleri bakımından darboğaza girdiği zamanlarda başvurulmuş bir çare olmaktadır.

Cephe Hükümeti, demir-çelik ve çimento gibi temel mallardan sonra petrol ürünleri bakımından da ülke ekonomisini büyük bir darboğazın eşiğine getirmiştir. Türkiye'de mevcut ulusal ve yabancı sermayeli rafinerilerdeki stoklar, asgari düzeye inmiştir. Cephe Hükümetinin İran ve Irak'tan ucuz ve kredili petrol sağlama girişimleri ise henüz olumlu bir sonuç vermemiştir. Cumhurbaşkanı Korutürk'ün Irak'a yapmış olduğu ziyaretin Irak'tan ucuz petrol sağlamada başarıya ulaşmadığı bildirilmektedir. Milliyetçi Cephe Hükümeti, ucuz petrolün yanında kredi ile petrol ithal etmeye çalışmaktadır. Ucuz ham petrol ithalatı, iç fiyatlara zam yapılmasını önlemeyi amaçlamaktadır. Kredili petrol ithalatı ise döviz rezervlerinin erimesini önleyici bir girişim olarak planlanmaktadır. Fakat her iki tür girişim de olumlu sonuçlar vermezken Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı, TEK'in ihtiyacı olan fuel-oil'i sağlamada güçlüklerle karşılaşmaktadır. TEK'in fuel-oil ihtiyacının karşılanamaması, fuel-oil'le çalışan santrallerin durması sonucunu doğuracaktır.

Ülke ekonomisinin karşılaştığı bu sorun karşısında Maliye Bakanlığı ile TEK arasında görüşmeler yapıldığı öğrenilmiştir.

Elde edilen bilgilere göre Maliye Bakanlığı TEK'in ihtiyaç duyduğu fuel-oil'i doğrudan doğruya ithal etmesini önermiştir. Maliye Bakanlığı ile TEK arasında varılan anlaşmaya göre TEK, üç aylık bir süre içinde, ihtiyaç duyduğu fuel-oil'i doğrudan doğruya ithal etmeye çalışacaktır.

TEK'in kendi hesabına fuel-oil ithal etmesi, petrol ürünleri stokları bakımından çok sıkıntılı dönemlerde başvurulmuş bir çare olmaktadır. TEKe bu imkanın tanınmasıyla, fuel-oil santrallerinin ihtiyacı olan petrol için ucuzluk kaygısı bir kenara itilmektedir. Bu olanakla TEK, bulabildiği yerden ve bulabildiği fiyatlarla fuel-oil ithal edecektir. Maliye Bakanlığı ile TEK arasında yapılan görüşmelerde, fuel-oil'le çalışan santrallerin faaliyetlerini sürdürebilmeleri için başka bir çarenin kalmadığı saptanmıştır.

(Cumhuriyet, 13 Mayıs 1976)

Türkiye Bilişim Derneği Genel Kurulu Yapıldı

Türkiye Bilişim Demeği 5. Olağan Genel Kurulu 27 Nisan günü Ankara'da yapıldı. Derneğin yeni Yönetim Kurulu üyeleri ve görev bölümü şöyle: Kaya Kılan (Başkan), Bülent Dervişoğlu (2. Başkan), Mustafa Çiçekçi (Yazman), İhsan Delilbaşı (Sayman), Sinan Kavlakoğlu (Veznedar), Niyazi Akan (Üye), Metin Tavman (Üye).

Genel Kurulca kararlaştırılan bir tüzük değişikliğiyle Derneğin Yönetim Kurulu kararıyla şubeler açabilmesi olanağı yaratıldı. Ayrıca, bundan böyle bilişim dalında bilfiil çalışmakta olan herkes Derneğe üye olabilecek (daha önce yalnız bilişim dalında araştırma-yayın yapanlar, sistem çözümleyicileri ve programcılar üye olabiliyordu).

Türkiye Bilişim Derneği'nin 13-16 Eylül 1976'da Ankara'da "Birinci Ulusal Bilişim Kongresi" düzenleyeceği öğrenildi.

Yüksek Öğretim Sorunları Semineri

Tüm Öğretim Üyeleri Derneği'nin (TÜMÖD) düzenlediği 'Yüksek Öğretim Sorunları Semineri' 10-12 Mayıs günlerinde Ankara'da yapıldı. Çok sayıda öğretim üyesinin katıldığı seminer bir panelle sona erdi. Sunulan ve tartışılan 20'ye yakın bildiri arasında "Toplum-üniversite ilişkileri", "Üniversitelerin Araştırma Fonksiyonu, Teknolojik Gelişme ile ilişkileri", "Yaykur Uygulamasının Değerlendirilmesi", "Bölge Üniversitelerinin Sorunları", "Akademilere Devredilen Eski Özel Yüksek Okulların Sorunları", "Öğrencilerin Yönetime Katılma Süreci" gibi bildiriler vardı.

Seminerin dikkati çeken bir yanını, belki de üniversite sisteminin ilk kez üniversite üyeleri tarafından yüceltmemesi, bir özeleştirisinin yapılmasıydı. Bu eleştirinin yöneldiği temel konu bugün "üniversite özerkliğinin" kullanılış biçimi oldu. Üniversiteye özerklik, toplumdaki siyasal baskılardan çekinmeden gerçekleri açıkça dile getirmek için verilmiştir. Oysa bugünkü üniversite 1960'ların üniversitesi değildir, suskundur. Seminerde bu suskunluğun nedenlerinin üniversitenin 12 Mart uygulamasının getirdiği çekingenliği üzerinden atamaması ve daha önemli olarak, üniversite öğretim üyelerine diğer kamu personeline

göre ayrıcalıklı ödeme koşullarının tanınması, bir tür "sus payı" verilmesi olduğu belirtildi.

ÖZERKLİĞİN KULLANILMASI

Üniversiteye yönelen eleştiri, yalnızca özerkliği kullanmaması değil, daha kötüsü bu özerkliği toplumun gerçeklerine sırtını dönmekte kullanmış olmasındır. Üniversitelerin, ülkenin tüm eğitim gereksinmelerini düşünmeden karar vermekte oldukları, kapasitelerini artırmakta direndikleri ve bu direnmenin üniversite dışında, özerk olmayan yüksek okulların genişlemesine ve YAYKUR gibi kurumların doğmasına neden olduğu ortaya konmuştur.

Üniversite özerkliğinin kendisinden beklenen işlevleri yerine getirememesinin "üniversite özerkliğinin" gereksizliğini değil, yetersiz kaldığını kanıtladığı üzerinde durulmuştur. Üniversitenin özerkliğini özlenen yolda kullanabilmesi için gerekli koşulun, üniversitenin demokratikleşmesi olduğu seminerde vurgulanan temel konu olmuştur. Üniversitelerin denetiminin gerekli olduğu, fakat bu denetim yolunun üniversite dışı hükümet organlarından değil, üniversite içinde yönetime asistanların, öğrencilerin ve üniversitede çalışan tüm emekçilerin etkin bir biçimde katılmasından geçtiği benimsenen ilkelerden biri olmuştur.

ÖZERKLİĞİN DAYANAĞI

Bugün Türkiye gibi kapitalist sistemin çevresinde bulunan, ekonomik olarak bağımlı ülkelerle burjuvazinin niteliğinin, metropol ülkelerde kapitalizmin geliştiği dönemlerdekinden farklı olduğu üzerinde durulmuştur. Metropol ülkelerde kapitalizm gelişirken üniversite özerkliği burjuvazinin savunduğu bir ilke iken, bugün bağımlı ülkelerde burjuvazinin bu desteği vermediği, bu nedenle üniversite özerkliğinin savunmada dayanılacak tek sınıfın emekçiler olduğu belirtilmiştir. Bu nedenle üniversite içinde bir akademizm kaygısıy-

la, katılımın yalnızca öğrencilere sınırlanmaması, üniversite emekçilerine de katılma hakkı verilmesi üzerinde durulmuştur.

Bağımlılığın yalnızca özerklik konusunda kurulacak ittifakları belirlemediği, aynı zamanda üniversitelerin eğitim ve araştırma felsefelerini de tayin ettiği vurgulanmıştır. Tüm üretim araçlarını ithal eden bir ekonomi içinde üniversitenin gerçek bir araştırma işlevi olamayacağı, toplumdaki bu tür bir talep olmayınca üniversitelerin, toplumun egemen sınıflarının ideolojilerini savunmaya itilecekleri, üzerinde durulan başlıca noktalardan biri olmuştur. Bu konuda seminerdeki sosyal bilimcilerle doğa bilimciler arasında yorum ayrılıkları gözlenmiştir. Bilimin gelişmesinin oldukça bağımsız olabileceği görüşü doğa bilimcileri arasında yaygın iken, bilimin gelişmesinin sosyal sistemin taleplerine bağımlılığı genellikle sosyal bilimciler tarafından savunulmuştur. Bu yorum ayrılığı eğitim planlaması bakımından somut kararlara indirgenildiğinde özellikle önem kazanmaktadır.

DÜZENİN EĞİTİME YANSIMASI

Üniversitede eğitim ve araştırma işlevi, eğer bugünkü üretim düzeyine göre planlanırsa, eğitim düzeyi de çok geri kalacaktır. Ülkede etkin kullanılmayaacağı biline biline yine de ileri düzeyde eğitim yapılması gerekmektedir. Bu tür bağımlı ülkelerde aydın işsizliğinin yapısal olduğu, kaybolan ekonomik etkinliğin seçilen rejimin bir tür siyasal pahası olduğu açıklanmıştır.

Ülkenin bağımlılığının yüksek öğretim sistemine getirdiği diğer önemli özelliğın bu sistem içinde yaratılan eşitsizlik olduğu ortaya çıkmıştır. Eğer ekonomik sistemin gerçek ihtiyacı sınırlı ise, bunu ayrıcalıklı üniversitelerinde sağlamakta, kalite sorununa bu üniversitelerde önem vermekte, diğer yüksek öğretim kurumlarında kalite sorununu görmezlikten gelmektedir. Bu yüzden kaynaklarını kurumlar arasında eşit olmayan bir biçimde dağıt-

maktadır. Bu eşitsizlikler, yüksek öğretim sisteminde kendisini değişik boyutlarda göstermektedir. Bir yandan yüksek okullar, akademiler, üniversiteler arasında kaynak dağılımı eşitsizliği varken, diğer yandan bölge üniversiteleri ile büyük kent üniversiteleri arasında önemli farklılıklar doğmaktadır. Büyük kent üniversiteleri arasında da bütçeden aldıkları paylar bakımından eşitsizlikler gözlenmektedir, içinde böylesine önemli eşitsizlikler olan bir yüksek öğrenim sisteminin oluşmasında düzenlen gelen nedenlerin yanısıra, üniversitelerimizin yüksek öğretimi bir bütün olarak kavramayıp, soruna tek üniversite açısından yaklaşmasının etkileri de vardır. Türkiye'nin bugün ulaştığı gelişme düzeyinde yüksek öğretim tüm bir sistem olarak düşünülmeli, ülkenin taleplerine göre tüm olarak planlanmalı, üniversiteler arasında fırsat eşitliği sağlanmalı, özerklik ve demokratikleşme tüm sistem için savunulmalıdır.

GÜNCEL SORUNLAR

Seminerde üniversite sisteminin yapısal sorunları ve buna ilişkin uzun süreli çözüm önerileri geliştirilirken, üniversitelerin kısa süreli acil sorunları üzerinde de ısrarla durulmuştur. Bugün üniversitelerde siyasal iktidarın oynadığı oyunlar açıkça belirtilmiştir. Topluma "üniversite olayları" diye sunulan olayların gerçekte iktidar tarafından kışkırtıldığı, bu olayların sıkıyönetimle siyasal rejimin niteliğini değiştirmekte bir araç olarak kullanılmak istendiği açıklanarak, bugün üniversitelere düşen acil görevin olayların içyüzünün hiç çekinmeden topluma açıklanması olduğu ve siyasal iktidarın elini üniversitelerden çekmesi, can ve eğitim güvenliğinin sağlanması için etkin eylemlere girmesi olduğu, seminerde herkesin katıldığı genel bir kana olmuştur.

Seminer bildirilerinin TUMÖD tarafından kitap halinde basılacağı öğrenilmiştir.

3. ULUSLARARASI MERKEZİ ISITMA KONGRESİ YAPILDI

Polonya Elektrik Mühendisleri Birliği (SEP) ile Polonya Isı ve Makina Mühendisleri Birliği (PZITS) tarafından ortaklaşa olarak düzenlenen 3. Uluslararası Merkezi Isıtma Kongresi 6-9 Nisan 1976 tarihlerinde Varşova'da yapıldı.

Polonya Elektrik Mühendisleri Birliği, üyelerimizin hakkında bilgi sahibi olduğu bir örgüt*. Odamızın geçen yıl yapılan VII. Teknik Kongresine katılan SEP temsilcileri "Polonya Enerji Sektöründe 2000 Yılına Kadarki Gelişim" adlı bir de tebliğ sunmuşlardı. EMO ve SEP arasında gelişen bilimsel ve teknik düzeydeki ilişkiler ışığında Odamız, Merkezi Isıtma Kongresini izlemek üzere davet edildi. Beşyüze yakın delegenin katıldığı kongreyi Odamız adına Abdülkadir Kahraman ve Yavuz Cizmeci izlediler.

İlk uluslararası merkezi ısıtma kongresi 1970 yılında Budapeşte'de, ikincisi ise 1973 yılında Londra'da toplanmış. Bu yıl yapılan kongreye, Polonya, İtalya, Avusturya, Finlandiya, Çekoslovakya, Federal Almanya, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Sovyetler Birliği, Macaristan, Yugoslavya, Bulgaristan, İngiltere, Japonya, Kanada, Belçika, Fransa, İsveç, İsviçre, ABD ve Türkiye'nin de dahil olduğu yirmi kadar ülkeden temsilci katıldı.

Kongre Varşova'da Bilim ve Kültür Sarayı'nda yapıldı. Yapılan konuşmalar anında Lehçe, İngilizce, Fransızca, Almanca ve Rusça'ya çevriliyordu. Bu anlamda kongreyi herkesin izleme

* Elektrik Mühendisliği,
225 Eylül 19 75

olanağı sağlanmıştı. Organizasyon son derece iyiydi. Dağıtılan programa sonuna kadar uyuldu. Çalışmalar dışında kalan zamanlarda ise delegelerin ülkeyi ve kenti tanıyabilmeleri için tüm olanaklar sağlanmıştı.

Kongreyi, Düzenleme Komitesi Başkanı açtı. Daha önce yapılan merkezi ısıtma kongrelerini ve alınan kararları özetledikten sonra, son üç yıl içinde bu konudaki bazı gelişmeleri anlattı. Sonra Varşova Belediye Başkanı kentin merkezi ısıtma sistemi hakkında bilgi verdi ve 1980 yılına kadar yapılacak olan çalışmaları anlattı. Daha sonra Sovyetler Birliği ve Birleşik Amerika'dan gelen temsilciler kendi ülkelerinde bu alanda yapılan çalışmaları anlattılar. Polonya Teknoloji ve Ekonomi Bakan yardımcısı ile Nükleer Enerji Bakanının konuşmalarından sonra sunulan raporların görüşülmesine geçildi.

İlk gün "Dünya enerji bunalımı ışığında merkezi ısıtmanın diğer ısı kaynakları ile rekabeti sorunu ve merkezi ısıtmanın önemi" adlı konunun tartışılması ile geçti. Bu konuya ilişkin yapılan tartışmalar üç bölümde toplanabilir:

- Merkezi ısıtma sistemlerinin planlama ve optimize edilme yöntemleri.
- Bazı ülkelerdeki merkezi ısıtma konusundaki gelişmeler ve gelecekte olması umulan gelişmeler.
- Merkezi ısıtma konusundaki gelişmelerde çözülmesi gereken bazı ayrıntılı sorunlar.

Öğleden sonra düzenlenen kent turu ve verilen kokteyl parti ile birinci gün çalışmaları tamamlandı.

İkinci gün "Merkezi ısıtma ve çevrenin korunması" adlı ikinci konunun tartışılmasına geçildi.

Hava ve çevre kirlenmesinin önlenmesinde merkezi ısıtmanın önemi ve kullanılacak yakıtların niteliklerinin anlatılması yanında konuşmacılar kendi ülkelerinden de örnekler vererek bu konuda yapılan çalışmaları anlattılar. Ayrıca enerji sistemlerinde nükleer enerji santralleri ile nükleer enerji santrallerinde ısı enerjisi üretiminin ve nükleer ısı kaynaklarına dayalı merkezi ısıtma sistemlerinin önemi belirtildi. Aynı gün "Isı ve enerji üretimi" adlı konunun tartışılması sırasında, sınırlı kaynaklarla ısı ve elektrik enerjisi üretiminin geliştirilmesinin programlanması, merkezi ısıtmanın enerji artırımına katkısı ile kent ve kırsal alanlardaki enerji sorunlarının bütünlüğü gibi sorunlara değinildi. Çalışmalardan sonra 2. Dünya Savaşında yüzde sekseni Nazilerce yerle bir edilen ve savaş sonrası Polonya halkının yardımı ile aynen imar edilen eski Varşova delegelerce gezildi.

Üçüncü gün "Merkezi ısıtma sistemleri ve dağıtım merkezleri" adlı son konunun tartışılması ile geçti. Düzenleme Komitesi başkanının yaptığı kapanış konuşması ile çalışmalar tamamlandı.

Öğleden sonra delegeler Polonyalı kompozitör Frederic Chopin'in doğduğu evi ziyaret ettiler ve Chopin'in eserlerini dinlediler.

Son gün Varşova merkezi ısıtma sistemi delegelere gösterildi ve Kongreye ilişkin tüm çalışmalar böylece tamamlanmış oldu.

Kongrede sunulan raporların merkezi ısıtma konusunda yapılacak çalışmalarda yararlı olacağına eminiz. İlgilenenler Odamız Merkez ve Şubelerinde bulunan raporları inceleyebilirler.

liş olduğunu söyleyen Boran; kitle örgütlerinin kendi kitlelerinin ekonomik ve toplumsal çıkarlarını savunmak durumunda olduklarını, yoksa içi boş örgütlere dönüşeceğini ayrıca bu örgütlerin bencilliğe düşmeden diğer halk kesimlerinin de çıkarlarını savunmak zorunda olduklarını belirtti. Konuşmacı daha sonra teknolojik devrim konusunda özetle şunları söyledi:

" Teknolojik devrim bir süreçtir, tamamlanmış değildir. Çağımızda bilim ve teknik üretimde doğrudan bir güç olmuş, otomasyon teknik elemanla işçi arasındaki farklılaşmayı azaltmıştır."

TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz ise Teknik Elemanların sendikal mücadelesindeki gelişmelere değinmiş, 12 Mart öncesi TEKSEN olayına, ve bugünkü TÜTED'e değinerek tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar verecek yasal değişikliklerin yapılması gerektiğini vurgulamıştır.

Siyasi partiler adına son konuşmayı TEP Genel Başkanı Mihri Belli yaptı. Bundan sonraki aşamanın 'Çalışanlar Kurultayı' olduğunu söyleyen Mihri Belli faşist baskılara karşı başta işçi sınıfı olmak üzere tüm çalışan kitlelerin örgütlü bir şekilde ve hep birlikte mücadele etmeleri gerektiğini vurguladı.

Kitle Örgütleri temsilcilerinden ilk olarak 120 bini aşkın öğretmenin temsilcisi olarak TÖB-DER Genel Sekreteri Binali Seferoğlu söz aldı. Çalışanların, özellikle kamu kesiminde çalışanların gerçek gelirlerinin azaldığını sayısal verilerle kanıtlayan konuşmacı özetle şunları söyledi:

1963-1974 yılları arasında işçi ve memurların faal nüfus içerisindeki oranları % 111 artarken bunların gelirlerindeki artış % 64 olmuştur.

Yapılan bir araştırmaya göre 8 saat çalışan bir işçi 1 saat 41 dakikasını kendisine geriye kalan 6 saat 19 dakikasını da egemen güçlere vermektedir.

DPT'nin 1975 yılında yaptığı bir araştırmaya göre; 1970 yılındaki satın alma gücü sabit tutulduğunda 1971 yılında aynı satın alma gücünü sağlayabilmek için katsayının 18'e hatta 21'e çıkması gerekiyor. Buna göre 1970'teki 7000 TL 1971'de 5780, 1972'de 4820 ve 1973'de 3850 TL'ye inmiş bulunuyor. 1974'de katsayı 7'den 8'e artırılmış yani brüt maaşlar % 14, fiyatlar ise % 29 arttığından maaşlar net olarak % 15 azalmıştır. Yani 1. derecedeki bir memurun 1970 yılındaki 7000 TL'lik geliri 3275 TL'ye düşmüştür. Bu da gösteriyor ki memur maaşları gerçek olarak artmamakta göreceli olarak artmakta, satın alma gücü düşmektedir.

1975 yılında yapılan bir araştırmaya göre Türkiye'deki gelir vergisinin % 70'ini işçi ve memurlar vermektedir. Bu oran 1972 yılında % 66 idi. Bu da gösteriyor ki işçi ve memurların verdiği vergi artmakta, gelirleri ise azalmaktadır.

1975 yılının ulusal geliri 583 milyar TL'dir. Buna göre beş kişilik bir işçi yada memur ailesinin evine ayda 6076 TL girmesi gerekiyor. Halbuki memurların % 60'inin maaşı 2000 TL'nin altındadır.

MC Hükümeti katsayının 9'dan 10'a çıkarılmasının bütçeye 10 milyar TL'lik bir yük getireceği iddiası ile katsayıyı artırmamıştır. Oysa uzmanların yaptığı araştırmaya göre katsayının 9'dan 11'e çıkarılması halinde bile bütçeye 3 milyar TL dolaylarında bir yük gelecektir. Öte yandan MC Hükümeti 1974 yılında vergi indirimi ve benzeri yollarla bir avuç sermayedara 11 milyar 3 milyon TL aktarmıştır. Bu da iktidarın niteliğini gösteren en açık bir örnektir.

Bunlar da yetmiyormuş gibi Anayasa'da 'yasadışı vergi alınmaz' denmesine rağmen MEYAK adı altında memurların % 5 maaşları yasası bile çıkarılmadan zorla alınmaktadır. 1976 yılında bütçedeki kamu personeli maaş tutarı 35 milyar olarak görülmektedir (bazı Bakanlıkların personel gideri bu rakama dahil değildir). Buna göre 1976'da 1 milyar 760 milyon TL MEYAK

adına kesilecektir. Bu kesintiler sermayeye kredi olarak verilmektedir. Küçük bir örnek vereyim: MEYAK, Emekli Sandığı ve Sosyal Sigortalarda toplanan fonlar Yatırım Bankası aracılığı ile İktisadi Devlet Teşekküllerinin yanı sıra Tat Konserve Şirketine 7 milyon TL, Arçeliğe 15 milyon TL, Tofaş'a 50 milyon TL kredi olarak aktarılmıştır.

Ülkemizde yaratılan ulusal gelirin % 40'ına nüfusun % 1'i elkoymaktadır. Bu korkunç sömürüyü gizlemek için Türk Ceza Kanununa faşist İtalya'dan alınan 141 ve 142'nci maddeler konmuş ve emekçi sınıf ve tabakaların örgütlenmelerine engel olunmak istenmiştir."

Daha sonra AYÖD adına söz alan M.Ali Yılmaz, üniversitelerde faşizme karşı aktif mücadele verildiğini belirterek, faşist tirmanış ve genişlemenin boyutlarına değindi. Ülkemizdeki demokrasinin, günümüzde emperyalizm tarafından geri kalmış ülkelerde uygulanan, "Sömürge tipi faşizm" olduğunu söyleyen Yılmaz, bu sebeple, "Sosyalistlerin temel görevi kendi demokrasileri için mücadele etmektir" dedi. Yılmaz, demokratik kitle örgütlerinin, ekonomik demokratik mücadeleyi siyasi mücadelenin bir aracı olarak görmeleri gerektiğini belirterek sözlerini tamamladı.

DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası Genel Başkanı Özcan Keskeç ise özel kesimde çalışan teknik elemanların sendikalaşmaları için hiçbir hukuksal engelin bulunmadığını söyledi. Keskeç'in konuşması özetle şöyle:

" Kapitalist batı ülkelerinde çalışanlar büyük çoğunluğuyla grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarını elde etmiş durumdadır. Türkiye burjuvazisi bu hakkı vermemek için dışını tırnağına takarak çaballıyor. Hatta 1961 sonrasında çok kısıtli ve adına sendika bile denemeyecek bir hakkı ortadan kaldırmaya çaballıyor.

Özel kesimde çalışan teknik elemanların sendikalaşmasına hiç bir hukuksal engel yoktur. Böyle olmasına karşın bu kesimde sendika hakkı var olan teknik elemanların tümüyle sandikalaşmamış olması bu konuyu hukuksal plandan daha ileriye siyasal platforma itmektedir.

Teknik elemanların dün içinde buldukları ayrıcalıklı durum yani işyerlerinde işten atma hakkına sahip ama işten kovulma özgürlüğüne de sahip oldukları fakat bu aradaki farkı ve işleyişi bilinçli bir şekilde kavrayamamış olmaları sendikalaşmalarına büyük bir engeldi. Bugün bu durum değişmekte teknik elemanlar bu ayrıcalıklı durumlarının büyük ölçüde yitirmekteyiz. Bu arada sendikalaşma hakkı var olan teknik elemanların sendikalaşması konusunda işçi sendikalarının pek çoğunun da yeterli ve doğru yaklaşımı gösterdikleri söylenemez. Hatta pek çok sendika teknik elemanları bünyelerine almamaya çalışmıştır. Bugün bu anlayış devrimci sendikalarca terk edilmiş ve mahkum edilmiştir.

Tüm çalışanların örgütlü mücadelesi ile grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı söke söke alınacaktır.

Önemli bir nokta da, bugün sendikalaşma hakkı olan teknik elemanlara yöneltilen faşizan baskıların işçiler dahil tüm çalışanlara uygulandığıdır.

Anayasa'da devlete verilmiş asli ve sürekli görevlerin devlet memurları eli ile yapılacağı belirtilmiştir. Durum bu iken, örneğin, Milli Eğitim devletin asli ve sürekli görevi ise bu görev Anayasa'nın sözü edilen 117. maddesine göre devlet meturu olmayanlar eliyle yürütülemez dendiğine göre özel okulların nasıl işçi statüsünde olduğunun cevabı verilmek durumundadır. Aynı şekilde ülkenin yeraltı madenlerini arayıp bulma ve işletme devletin asli ve sürekli bir görevi ise bu işleri yapanlardan devlet memuru olmasızın çalışanların var olması mümkün değildir. Bu böyle ise; yabancı şirketlerin varlığının hesabı bu hukuksal zorlamalar kullanılarak sorulmalıdır."

MEYAK, Asgari ücret ve vergi iadesine değinen TÜM-DER Genel Başkanı Erhan Tezgör şunları söyledi:

"Günümüzde ülkemizde çalışanların grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklar mücadelesini yürütenlerin Türkiye solunda yer aldığı görülmektedir. Çalışanların henüz örgütlenmemiş kesimlerine de bilinç götürmeli ve örgütlemeliyiz.

Bu yıl asgari ücretlerin yeniden saptanması söz konusudur. İşçi sınıfı bu ücretin en üst bir düzeyde saptanması için mücadele edecektir. Bu mücadele memur kesimini de çok yakından ilgilendirmektedir. Şöyle ki; 657 sayılı devlet memurları yasaasının bir maddesi memurların da asgari ücret düzeyinin altında ücret alamayacağını öngörüyor. Asgari ücretlerin örneğin 1800 TL'ye çıkması durumunda en azından 14 ve 15'inci dereceler fiilen yürürlükten kalkacaktır. Bunun sonucu olarak diğer bütün dereceler de etkilenerek ve 800-900 bin memuru ilgilendiren düzenlemeler yapılacaktır.

Demokratik kitle örgütlerinin ortaklaşa yürüttükleri mücadeleleri ileri boyutlara ulaştırmak için vergi iadesi konusunda verilen mücadele buna örnek gösterilebilir. Yalnızca Ankara'da 8500 kişi bu haktan yararlanmak için başvurmuştur.

Bir diğer somut örnek MEYAK sorunudur. Teknik eleman, memur ve öğretmen ortak mücadelesi bu kesimleri birbirine yaklaştıracak ve çalışanların birlikteliğini sağlayacaktır."

Konuklardan en son söz alan TÜS-DER Genel Başkanı Hasan Fehmi Mavi, çıkarılmak istenen genel sağlık sigortası yasasına karşı çıkılması gerektiğini belirtti.

Özelde tüm sağlık personelinin, genelde tüm çalışanları etkileyen genel sağlık sigortasına dikkati çekmek isterim. Bugünlerde Meclislerden acele ile geçirilmek istenen antidemokratik yasa tasarısına daha önce karşı çıkmıştık. Bu antidemokratik ve halka karşı yasanın Meclislerden çıkmaması için demokratik kuruluşlar olarak güçbirliği yapmak zorundayız. Anayasa'ya aykırı olarak % 4 prim kesmek, ilaç şirketlerinin kazancını yükseltmek, özel hastane hekimliği kurumlaştırmak isteyenlere karşı ve bunların oluşturdukları, oluşturmak istedikleri genel sağlık sigortasına karşı tüm teknik eleman arkadaşların ve diğer demokratik kuruluşların bu konuda etkin bir mücadele vereceklerine inanıyoruz."

Konukların konuşmasının bitmesinden sonra Kurultay Düzenleme

Komitesince hazırlanan raporların okunması ve eleştirilmesine geçildi. Bu bölümde söz alan delegeler teknik elemanların elit sendikalarda değil işçi sınıfı sendikalarında mücadele vermesi gerektiğini belirttiler ve önümüzdeki adımın çalışanlar kurultayı olmasını dilediler.

Kurultay raporları üzerinde yapılan eleştiri ve tartışmaların ışığında hazırlanan Kurultay Kararlarını aşağıdaki sütunlarda bulacaksınız. Ayrıca Kurultayda; teknik elemanların güncel sorunları ve teknik elemanlar üzerinde yoğunlaşan baskıların somut örneklerini sergileyen bir açıklamanın kamuoyuna duyurulması kararlaştırıldı.

KURULTAY KARARLARI

Demokrasi

Sınıflı toplumlarda demokrasi kavramı, ne kadar sınıflar üstü ve saf olarak gösterilmeye çalışılırsa çalışılınsın, mutlaka egemen sınıfların damgasını taşır. Tarihin çeşitli dönemlerinde Devlet yönetimini ellerine geçiren sosyal sınıflar, demokrasiyi kendileri için demokrasi, özgürlük, eşitlik, diğer sınıflar için ise sömürü, baskı ve zorbalık olarak kullanma gayretleri içine girmişlerdir. Egemen sınıfların toplumun diğer sınıflarında egemen sınıfların sömürüsüne isteyerek boyun eğmeyeceği bir gerçektir. Tarihsel sürecin belirli bir kesiminde, belirli bir ülkedeki demokrasi kavramının kapsamını egemen güçler ile sömürülen sınıfların mücadelesi tayin eder. Kapsamı ne olursa olsun özünde demokrasi egemen sınıfların demokrasidir ve demokrasiden söz edilen her yerde "Hangi sınıf için" sorusunu sormak gerekir.

Burjuvazinin yönetimindeki ülkelerde işçi sınıfı ve emekçi kitleler özgürlüklerini ne kadar genişletirse genişletsin, ekonomik haklarına ne ölçüde kavuşursa kavuşsun egemen sınıfların sömürüsünün dışına çıkamaz. Bu yüzden, bütün bu mücadelelerin demokratik hak ve özgürlüklerden yana, işçi sınıfından ve tüm emekçi halktan yana bir iktidarın kurulmasını ve nihai hedef olarak da işçi sınıfı iktidarını gözetmesi zorunludur.

Ancak bu, işçi sınıfının ve yandaşlarının uzun uğraşlar sonucu elde etmiş olduğu demokratik mevizileri korumayı, demokratik hakları genişletmeyi siyasal mücadelenin nihai hedefinden ayrı düşünmeyi getirmemelidir. Burjuvazinin gerçekleştirmesine imkan olmayan bu görev de işçi sınıfına ve yandaşlarına düşmektedir. Bu mücadele işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin nihai hedefine doğru sürdürdükleri mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır.

Demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi mücadelesi asla küçümsenmemeli, fakat işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin gerçek kurtuluşu için verilen mücadelenin bir parçası olduğu da asla unutulmamalıdır.

Teknik Elemanların Sınıflar İçindeki Yeri

Teknik eleman topluluğu birbirinden farklı sosyal sınıflar içinde yer alan değişik kesimlerden oluşan heterojen bir yapıya sahiptir.

Bu yapı içinde teknik elemanların çok büyük bir kesimi ücretli emekçilerdir, üretim araçlarının mülkiyetinden yoksundurlar, tş güçlerini ücret karşılığı satarlar. Üretim içinde olanları, üretim sürecinde işçi sınıfının yanındadır.

Birer ücretli emekçi olarak çıkarları tekellerin egemenliğindeki kapitalist sistemde işçi sınıfının çıkarıyla aynı doğrultudadır. Bu gerçekler özellikle 1965 sonrası Türkiye koşullarında çok daha açık bir biçimde su yüzüne çıkmış ve teknik elemanların büyük bir kesiminin birer ücretli emekçi olarak işçi sınıfının ve diğer emekçi kitlelerin yanında olduklarını göstermiştir.

Devlet sektöründe ve özel sektörde çalışan ücretli büyük çoğunluğun yanında küçük bürolarda ücretli olarak çalışan veya küçük büro sahibi olan teknik elemanlar ve ayrıca üretim araçlarına sahip olarak sermaye kesiminin içinde olan teknik elemanlar vardır. Ancak bütün bu farklılıklar, teknik elemanların genel olarak ücretli emekçiler olma gerçeğini ortadan kaldırmaz.

Teknik Elemanların Ekonomik ve Demokratik Haklar Mücadelesi

Teknik elemanların ekonomik ve demokratik haklar mücadelesi özünde bir bütündür. Antifasist ve antiemperyalist bir nitelik taşır. Bu mücadele işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin politik mücadelesinin bir parçasıdır.

Genel olarak emekçi kesim içinde olan teknik eleman kitlesinin, ekonomik ve demokratik haklar mücadelesi, işçi sınıfının ve diğer emekçi kitlelerin demokrasi mücadelesi ile bütünleşmektedir. Bu yüzden teknik elemanlar işçi sınıfı ve emekçi kitlelerden yana, ekonomik-demokratik hak ve özgürlüklerden yana bir iktidarın kurulması için işçi sınıfının öncülüğünde verilen demokrasi mücadelesinde diğer emekçi kitlelerle bir arada olacak, bu birliktelik içinde kendi gücü oranında yer almaya devam edecektir.

Son yıllardaki gelişmeler ve geçirdiği deneyler teknik elemanlara ekonomik haklarını savunabilmek için sendikal örgütlenmeye gitme zorunluluğunu öğretmiştir. Geçen dönemlerde yapılan tartışmalar sonunda elit sendikalar yerine mevcut işyeri sendikalarında örgütlenmenin doğruluğu ortaya çıkmıştır.

Teknik elemanların ekonomik ve demokratik haklar mücadelesi, bu mücadelede etkin ve yararlı birer araç olacak tüm teknik eleman örgütleri ve yapısı gereği tüm teknik elemanları bünyesinde barındırabilecek ve kaynaştırabilecek olan teknik elemanların demokratik kitle örgütü TÜTED tarafından verilecektir.

önümüzdeki dönemde çalışmalarımızın daha verimli olması için:

e Kamu kesiminde teknik elemanların grevli ve toplu sözleşmeli sendikal hakları için genel planda mücadele verilirken, yasal olarak sendikalaşmaları olanaklı olan özel

kesimde çalışan teknik elemanların sendikal haklarını kullanmaları sağlanmalıdır. Bu amaçla, özel kesimdeki işyerleri taranmalı, pilot bölge çalışmaları yapılmalı, bu çalışmalar için tüm teknik eleman örgütlerinde oluşturulacak birimlerin (komisyonlar) koordinasyonu ve çalışmalarının değerlendirilmesi TÜTED tarafından sağlanmalıdır.

Sendikal harekette işten atılan, baskıya uğrayan teknik elemanlar için tüm örgütlerin katkısıyla "Sendika mücadele fonu" oluşturulmalıdır.

Güncel Sorun

Dünyada emperyalizm, kendi yapısından gelen bunalımlar ve dünya işçi sınıfı hareketinin gelişen mücadelesi ve ezilen dünya halklarının verdikleri bağımsızlık savaşları sonucu adım adım gerilemektedir.

Ülkemizde de ekonomik sorunlar ve işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin gelişen örgütlü mücadelesi karşısında çaresizliğini gizleyemeyen egemen güçler giderek hırçınlaşmakta, açık faşizmi örgütlemeye çalışmaktadırlar. Bu aşamada güncel sorun tüm ilerici güçlerin birlikte, planlı ve örgütlü bir mücadeleyi sürdürmeleridir. Faşizme karşı mücadelenin kesin bir başarıya ulaşması için teknik eleman kitlesi kendisine düşen görevi yapmaya kararlıdır.

Bugün temel sorunumuz, deneylerden geçmiş birlik ihtiyacını demokratik bir eylem planı etrafında gerçekleştirmek ve sürekli kılmaktır.

Teknik elemanların mücadelesinin güçlendirilmesi ve halkın mücadelesine etkin olarak katılabilmesi için gündemde olan "demokratik eylem planı etrafında birleşmek" sorunudur.

Sendikal hakların kazanılması tek başına bir amaç değil demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin araçlarından biridir ve siyasi özü itibarıyla işçi sınıfının ve halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine tabidir.

Ülkemizin bugünkü koşullarında teknik eleman örgütlerinin görevi, teknik eleman kitlesini

en geniş tabanı ile ortak bir eylem planı etrafında birleştirmek, örgütler ve kitleler arasında sürekli ilişki, haberleşme ve dayanışmayı oluşturmaktır. Bu oluşum tüm teknik eleman örgütlerinin ortak davranış ve iradesinin ürünüdür.

Eylem programının acil hedefi emperyalist sömürüye ve MC iktidarının faşist baskı, kıyım ve terörüne karşı yayın, demokratik kitle eylemleri ile sürekli teşhir ve mücadele etmek ve bu mücadeleyi öncelikle işçi sınıfının ve halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi ile birleştirmektir.

- Bu mücadelenin programlaşması, sürekli kılınması ve çalışma biçiminin saptanması için Kurultaya katılan tüm örgüt yetkilileri en kısa zamanda toplanmalıdır. Bu çalışmaların yürütülmesi görev olarak TÜTED'e verilmiştir.

Sendikal haklar mücadelemizin ve bu haklardan yoksun tüm çalışanların ortak mücadelesinin daha ileriye götürülebilmesi artık bu çalışanların tümünü bir araya getiren "Çalışanlar Kurultaylarını", bu çalışanların demokratik kitle örgütlerinin örgütlü bir birlikteliğinin gerçekleştirilmesini gerektirmektedir. Kurultayımız, "Çalışanlar Kurultaylarının" örgütlenmesi olanaklarının araştırılması ve yaratılmasını temenni eder.

KURULTAY BİLDİRİSİ

150 bin teknik elemanı temsil eden 34 teknik eleman örgütünün katıldığı 3.Teknik Eleman Kurultayı, 22-23 Mayıs 1976 günleri Ankara'da toplanarak aşağıdaki görüşlerin kamuoyuna duyurulmasına karar vermiştir.

Türkiye'de, büyük bir kesimiyle çalışanların bir bölümünü oluşturan ve emekten yana olan teknik elemanlar, kapitalizmin kaçınılmaz sonucu olarak artan enflasyon, hayat pahalılığı, işsizlik karşısında giderek yoksullaşmaktadır. Teknik elemanlar artan faşist saldırılara, antidemokratik baskılara hedef olan emekçilerin bir par-

çasını oluşturmaktadır. Bunun somut görünümleri Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde çeşitli olaylarla ortaya çıkmaktadır. İskenderun'da, Seydişehir'de, Kırıkkale'de, Karadeniz Bakır İşletmelerinde, Malatya'da, Çanakkale'de şimdiki dek sürdürülen baskı ve saldırılara, son günlerde yenileri eklenmiştir.

TÜTED Rize Şubesi üyesi olan ve Çaykur Genel Müdürlüğü'nde çalışan makine mühendisi Cemal Çetinyılmaz, sokaklara yazı yazdığı ihbarıyla gözaltına alınıp, önce serbest bırakılmış, daha sonra yeniden gözaltına alınarak Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nde işkence görmüş ve hastalanarak tedavisi Rize Valisi tarafından engellenmiştir, daha sonra ilerikilerin zorlamasıyla hastahaneye götürülebilen Cemal Çetinyılmaz bir haftalık rapor almıştır.

TÜTED Rize Şube başkanı olan ve Çaykur Genel Müdürlüğü İnşaat Dairesi Müdürü olan Asım Beşikçi hakkında TÜTED'deki çalışmalarından dolayı tahkikat açılmış ve hiçbir delile dayanmaksızın yasa dışı olarak görevinden açığa alınmıştır.

TÜTED İzmir Şubesi 20.5.1976 günü güvenlik kuvvetlerince aranmış, hiçbir yasal gerekçe gösterilmeden üyelerimizden Dursun Ekinci ve Fırat Türkoğlu gözaltına alınmıştır. İşkence gören üyelerimizden Dursun Ekinci serbest bırakılmıştır, Fırat Türkoğlu ise hâlâ gözaltındadır.

TÜTED Çanakkale Şubesi 20.5.1976'da Emniyet Müdürlüğü'nün gerekçeli kararı ve Valinin oluru ile gerçek olmayan bir gerekçe ile kapatılmış ve Yönetim Kurulu üyelerinden Hasan Akça, Medar Kalkan, Armağan Sungur, Meyden Nurlu açığa alınmıştır.

TMMOB'nin Ankara'daki lokalinde bulunan teknik elemanlar 22.5.1976 Cumartesi gecesi faşist çetelerin saldırılarına uğramıştır.

Aslında bu olaylar, işçi ve emekçi sınıflara yöneltilen saldırı ve baskının sadece bir kağıdır. İşçi ve emekçi sınıfların tüm ekonomik, demokratik ve sosyal istekleri baskı ve terörle engellenmek istenmektedir.

Türkiye'nin her yerinde silahlı faşist çeteler cinayetler işlemektedir. Fabrikalarda, tarlalarda, meydanlarda faşist terör yoğunlaşmaktadır. Can güvenliği kalmamıştır. Devrimci öğrencilerin, öğretmenlerin, işçilerin öldürülmesi, yaralanması ve işkence görmesi hayatın doğal bir parçası haline gelmiştir.

Bütün bunlar doğaldır çünkü, dünya işçi sınıfı hareketinin gelişen mücadelesi, ulusal kurtuluş hareketlerinin zaferleri ile emperyalizm gerilemektedir. Türkiye'de ise işçi ve emekçi sınıfların örgütlü ekonomik ve politik mücadelesi yeni boyutlara ulaşmaktadır. Bu durum karşısında ve kapitalizmin anarşik üretim yapısının doğal sonucu olan bunalımlar karşısında, egemen güçler çareyi işçi ve emekçi sınıfların isteklerini engellemekte bulmaktadır. Bu yüzden de faşist saldırı, baskı ve kıyımlar artmakta, antidemokratikleşme süreci hızlanmaktadır.

Bu aşamada güncel sorun faşizme geçit vermemek için, faşist tırmanışa son vermek ve faşizmi yok etmek için, tüm ilerici demokrat güçlerin örgütlü ve birlikte mücadelesinin oluşturulması, işçi sınıfının mücadelesinin yanında ağırlığını koymasıdır.

Teknik Elemanlar:

Grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklar için;

MC iktidarının hazırladığı son yan ödemeler kararnamesindeki ayrıcalıkların kaldırılması için MEYAK kesintilerinin sona ermesi için,

Halkımıza uygulanan faşist baskı ve terörün önlenmesi için,

Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılması için,

TCK'nun 141-142 maddeleri ve tüm antidemokratik yasaların kaldırılması için,

Faşist yuvaların kapatılması için,

İşçi memur ayrımının son bulması için,

Faşizme karşı ortak mücadelenin başarıya ulaşması yolunda kendisine düşen görevi gücü oranında yapmaya kararlıdır.

TÜRKİYE'de BOLGELERARASI KREDİ MEVDUAT DENGESİZLİĞİ

Kredilerin ve mevduatın yurt yüzeyine yayılması, "kalkınmada öncelikli yöreler"e plan döneminde uygulanması öngörülen "teşvik tedbirleri"nin sonuçları, sanayi-tarım-ticaret kesimleri arasında kredilerin dağılışı Türkiye'deki kapitalizmin eğilimlerini açığa çıkartmaktadır. Devlet Planlama Teşkilatı Kalkınmada Öncelikli Yöreler Dairesince yayımlanan "Planlı Dönemde Toplam Mevduat ve Toplam Kredilerin Bölgesel Dağılımı" adlı kitapçık bu konuda çok önemli sayısal verileri ve kısa yorumları kapsamaktadır.

Bankacılıkta krediler:

- Ticari krediler
- Zirai krediler
- tpotek karşılığı krediler
- Mesleki krediler
- Kalkınma ve yatırım kredileri

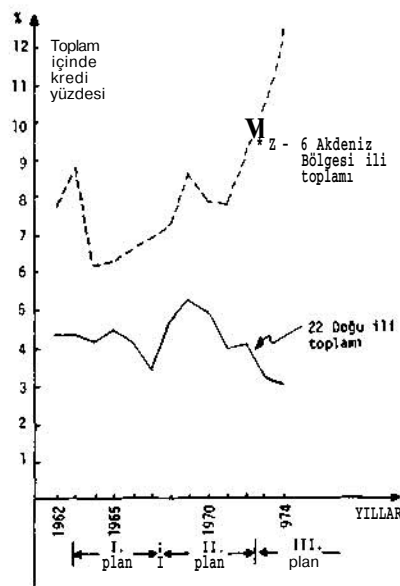
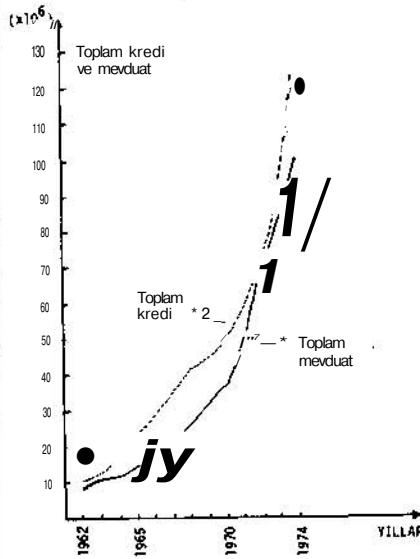
olarak sıralanmaktadır. Ticari krediler toplamın % 50'sini, kalkınma ve yatırım kredileri ise toplamın % 25'ini oluşturmaktadır, ilerde incelenecek olan kredi dağılımındaki dengesizliğin kalkınma ve yatırım kredileriyle bile dengelenememesi oldukça ilginçtir. Mevduatlar ise

- Resmi mevduat
- Ticari mevduat
- Bankalar mevduatı
- Tasarruf mevduatı

bölmelerine ayrılmaktadır. Tasarruf mevduatının toplam içindeki payının 2/3 olduğu da belirtilmelidir.

Türkiye Bankalar Birliği'nin raporlarından derlenen 1962-1974 yılları arasındaki mevduat ve kredi artışı Şekil 1'de de görüldüğü gibi oldukça hızlı gelişmektedir. Ne varki bunların bölgelerarası dağılımı hiç de olumlu bir görünüm vermemektedir. Amasya dışında tümü planlamacılarca "kalkınmada öncelikli" yöreler kapsamındaki Adıyaman, Ağrı, Amasya, Artvin, Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Elazığ, Erzincan, Erzurum, Hakkari,

Kars, Malatya, Mardin, Sivas, Tokat ve Tunceli'den oluşan Doğu illerimizin toplam kredilerin, yurt toplamının % 3-5'i dolayında olduğu ve planların yeterli bir katkıda bulunmadığı Şekil 2'de görülmektedir. Durumun iyiye doğru ilerlemesi bir yana 1969 yılından beri dengenin sürekli olumsuz yönde

bozulması, Şekil 1'de görülen çok yüksek hızlı kredi artışından bu bölgenin yararlanamaması yurt kalkınması açısından ilginç bir görünümdür.

PLANLI DÖNEME GEÇİŞ YILI :
1962

Planlı döneme geçiş sırasında Ege-Marmara-Ortaçuzey bölgesinde mevduatın % 79.64'ünün, kredinin ise % 79.30'unun yoğunlaştığı görülmektedir. Mevduat/kredi oranları % 100'ün, diğer bir deyimle kredi hacmi mevduat hacminin, altında olan bölgeler de Kuzeydoğu (95,85), Marmara (89,68), Ortadoğu (88,90) ve Karadeniz (81,14) olarak belirlenmektedir.

BİRİNCİ PLAN DÖNEMİ
1963-1967

Planlı dönemin başlamasıyla kredi ve mevduatın bölgelerarası dağılımında göze batan bir değişme olmamıştır. 1964 yılında Devlet Yatırım Bankası'nın kurulmasıyla Kamu İktisadi Teşebbüslerinin finansmanı önem kazanmış ve bu kuruluşların yoğunlaştığı Ankara'da kredi hacminde artış gözlenmiştir. Başkent'i de içine alan Ortakuzey bölgesinin toplam krediden aldığı payın 1963'de % 33.66 iken 1964'de % 40.85'e, 1967'de ise % 47.29'a yükselmesinin nedeni budur.

Birinci plan dönemi içinde kredi hacminin mevduat toplamını aşmadığı iller Adıyaman, Amasya, Elazığ, Malatya, Sivas, Tokat ve Tunceli'dir. Kredi/mevduat oranının en yüksek olduğu bölge yukarıda açıklanan nedenle Ortakuzey iken (Z 334) ikinci bölge de Akdeniz (% 191) olmaktadır. Bu bölgenin önemli bir özelliği birkaç kişinin aile bankası olarak nitelenebilecek bankalar kurması, bölgedeki mevduatı böylece toplayıp kendi işletmelerine kredi olarak vermesidir.

İKİNCİ PLAN DÖNEMİ
1968-1972

İkinci plan döneminin en belirgin özellikleri, özel sektörün

"özendirilme", "koruma", "teşvik" gibi uygulamalar ile kamu sektörüne karşı açıkça desteklenmesidir. Bankacılık alanına bu olgunun yansımaları sonucu kamu yatırımlarını taşıyan Başkent'i içeren Ortakuzey bölgesinin kredilerinin 1968Me % 41.07'den 1972'de % 34.73'e dek azaldığını gözlemekteyiz. Böylece ilk kez özel sektörün yoğunlaştığı Marmara Bölgesi toplam kredi sıralamasında başa geçmiştir.

Bu artışın bedelini yine Doğu illeri ödemiş ve gelişmemiş illerimizin toplam krediden aldıkları paylar daha da küçülmüştür. Kredi hacminin mevduat hacmini hiçbir yıl aşmadığı tek bölge Ortadoğu bölgesidir.

ÜÇÜNCÜ PLAN DÖNEMİNİN İLK İKİ YILI 1973-1974

Ortakuzey bölgesindeki kredilerin Marmara'ya ulaşması, Doğu illerinin kredi paylarının azalmaya devam edip % 3,1'e inmesi değinilebilecek iki özelliktir.

Kredi/mevduat oranının % 100'ün altında olduğu illerin artması, (Ortadoğu, Ortagüney, Kuzeydoğu, Güneydoğu) eşitsizliğin büyümesi olarak yorumlanabilir.

GENEL DEĞERLENDİRME

Kredi ve mevduatın 1962-1974 yılları arasındaki dağılımının başlıca sonuçları şöyle özetlenebilir:

- Gelişmiş üç bölge olarak nitelenebilecek Ortakuzey, Marmara ve Ege'nin mevduat ve kredi payları toplamın 3/4'üne ulaşmaktadır. Planlı dönem içinde çok yavaş da olsa bu payda bir eksilme gözlenmiştir.
- Akdeniz, Karadeniz ve Ortagüney'den oluşan bölümün payı, hem toplam mevduat içinde hem de krediler içinde devamlı bir artış içindedir.
- En az gelişmiş üç bölge (Kuzeydoğu, Ortadoğu ve Güneydoğu) ise planlamanın olanaqlarından yararlanamamaktadır. Toplam kredi içinde bu bölgenin zaten çok küçük olan payı 1969'dan bu yana sürekli eksilmektedir.

d) Kredi/mevduat oranının, Amasya, Tokat, Sivas, Malatya, Tunceli, Elazığ ve Adıyaman'ın oluşturduğu Ortadoğu bölgesinde incelenen 13 yıl için de 100'ün altında olması çok önemli bir olaydır. Gelirin eşitsiz dağılımı sonucu doğu illerimizde banka mevduatının az olmasına ek olarak bu oranın azlığı nedeniyle bölgenin kalkınması daha da yavaşlamaktadır. Örnek olarak Akdeniz bölgesindeki bankalara yatırılan her 100 TL'si için 1974 yılında bu bölgede 208 TL'si kredi olarak dağıtılmışken, Ortadoğu'da aynı mevduat karşılığı yalnızca 47 TL'lik kredi dağıtılmıştır.

Kapitalist ekonomi sistemi içinde çok önemli yeri olan bankacılık kurumunun işleyişini açıklayan bu sayısal inceleme, 12 yıllık planlama uygulamasının, "teşvik tedbirlerinin", "özel sektörü özendirme" "kalkınmada öncelikli yöreler" gibi çok süslü ekonomik terimlerin ardında yatan eşitsiz gelişimi gözler önüne sermede somut bir örnek olmaktadır.

(Kaynak: Özcan Ertuna, Planlı Dönemde Toplam Mevduatın ve Toplam Kredilerin Bölgesel Dağılımı, T.C. Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı Yayın No DPT: 1477-KÖD:17, Mart 1976)

PLANLI DÖNEMDE TOPLAM MEVDUAT ve KREDİLERİN BÖLGESEL DASILIMI (+)OLANAK

BÖLGELER	1962	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974
ORTAKUZAY	M 26,50 K 35,72	M 25,89 K 33,66	M 27,54 K 40,85	M 25,52 K 40,20	M 23,74 K 40,45	M 23,98 K 47,29	M 24,03 K 41,07	M 23,14 K 34,03	M 22,05 K 34,48	M 22,68 K 35,35	M 23,57 K 32,18	M 23,34 K 32,20	M 22,60 K 31,84
EGE	M 14,67 K 14,45	M 13,42 K 13,77	M 12,88 K 10,73	M 13,30 K 10,68	M 13,13 K 10,63	M 13,20 K 9,95	M 13,06 K 10,19	M 13,56 K 11,32	M 13,53 K 10,15	M 13,47 K 11,59	M 12,60 K 11,04	M 13,57 K 11,83	M 14,21 K 12,25
MARMARA	M 38,13 K 29,47	M 38,84 K 31,01	M 37,24 K 25,11	M 38,13 K 26,35	M 39,35 K 25,46	M 39,11 K 23,56	M 39,49 K 26,13	M 39,54 K 30,57	M 39,08 K 31,33	M 38,35 K 30,79	M 39,48 K 34,73	M 37,27 K 33,90	M 37,41 K 30,45
AKDENİZ	M 6,18 K 7,75	M 6,23 K 8,83	M 6,12 K 6,27	M 6,58 K 6,30	M 6,39 K 6,67	M 6,16 K 6,93	M 6,19 K 7,35	M 6,36 K 8,65	M 6,54 K 7,95	M 7,02 K 7,82	M 7,26 K 9,28	M 7,56 K 10,58	M 7,41 K 12,40
KÜZÜNDÖĞÜ	M 1,65 K 1,37	M 1,67 K 1,34	M 1,68 K 1,47	M 1,71 K 1,15	M 1,84 K 1,12	M 2,05 K 1,20	M 1,82 K 2,24	M 1,84 K 2,15	M 1,82 K 2,33	M 1,82 K 1,74	M 1,67 K 1,73	M 1,85 K 1,03	M 1,90 K 0,95
GÜNEYDÖĞÜ	M 1,39 K 1,27	M 1,46 K 1,24	M 1,40 K 1,23	M 1,44 K 1,15	M 1,55 K 1,12	M 1,55 K 1,12	M 1,41 K 2,24	M 1,40 K 2,15	M 1,43 K 2,33	M 1,41 K 1,74	M 1,24 K 1,73	M 1,34 K 1,03	M 1,40 K 0,95
KARADENİZ	M 5,76 K 4,03	M 6,28 K 4,71	M 7,01 K 9,47	M 6,75 K 8,46	M 7,08 K 9,23	M 6,79 K 6,16	M 7,08 K 7,60	M 7,54 K 7,07	M 7,92 K 6,00	M 7,39 K 7,96	M 7,05 K 6,22	M 7,27 K 5,56	M 7,25 K 7,32
ORTADOĞU	M 2,25 K 1,73	M 2,36 K 1,79	M 2,51 K 1,50	M 2,60 K 1,50	M 2,73 K 1,44	M 2,95 K 1,27	M 2,86 K 1,48	M 2,86 K 1,46	M 2,79 K 1,33	M 3,28 K 1,27	M 3,36 K 1,37	M 2,99 K 1,36	M 3,38 K 1,27
ORTAGÜNEY	M 3,47 K 3,81	M 3,85 K 3,65	M 3,62 K 3,37	M 3,97 K 3,54	M 4,19 K 3,38	M 4,21 K 2,71	M 4,06 K 2,92	M 4,06 K 3,04	M 4,03 K 2,76	M 4,50 K 2,51	M 4,14 K 2,48	M 4,42 K 2,69	M 4,48 K 2,66

NOT: (M) Mevduat (toplam)
(K) Kredi (toplam)

ortak mesleki denetim uygulaması kaldırılamaz

ELEKTRİK, İNŞAAT, MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODALARI VE MİMARLAR ODASI SEKRETER ÜYELERİ, ORTAK MESLEKİ DENETİM UYGULAMASININ SÜRDÜRÜLDÜĞÜ BELEDİYELERİN BAŞKANLARINA 4.6.1976'da AŞAĞIDAKİ AÇIKLAMAYI İLETTİLER.

İmar ve İskân Bakanlığı, 21.4.1976 gün ve 4757 sayılı ve 79 numaralı bir genelge ile, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Teknik Uygulama Sorumluluğu Yönetmeliğinin, Danıştayca iptal edildiği ve böylece hukuki dayanaktan yoksun kaldığı gerekçesiyle Odalarca yapılan vize işleminin uygulanmadan kaldırıldığını bildirmiştir.

Aslında Bakanlığın genelgesinde bildirilen bu kararın kendisi yasalara ve kamu yararına aykırıdır. Bu nedenle genelgenin iptali ve yürütmenin durdurulması için TMMOB tarafından Danıştayda dava açılmıştır.

İmar ve İskân Bakanlığının adı geçen genelgesi yasal dayanaktan yoksundur ve Bakanlığın daha önceki kararlarına da ters düşmektedir.

1. 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği yasınının 7303 sayılı yasayla değişik 2. maddesine göre Odalar Birliği, mühendis ve mimarları ihtisas kollarına ayırmak ve her kol için bir Oda kurmak, kamunun ve memleketin menfaatleri, mesleğin inkişafı, meslek mensuplarının hak ve selahiyetleri bakımından lüzumlu gördüğü bütün teşebbüs ve faaliyetlerde bulunmak, meslek ve menfaatlarıyla ilgili işlerde resmi makamlarla işbirliği yaparak gerekli yardımlarda ve tekliflerde bulunmak, meslekle ilgili bilcümle mevzuatı, normları, fenni şartnameleri incelemek ve bunlar hakkındaki düşüncelerini ilgililere bildirmek amacıyla kurulmuş, kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşudur. Bu madde, TMMOB ve Odaların ne denli geniş yetki ve sorumluluklar taşıyan bir kuruluş olduğu hakkında kuşku bırakmamaktadır. 6785 sayılı İmar Yasasınının 14. maddesinin

1. fıkrasında, imar planlarıyla bunların tatbikat planlarının, mimari, statik, tesisat, plan, proje, resim ve hesaplarının hazırlanması ve bunların tatbikatındaki fenni mesuliyetleri ihtisas ve işgal alanlarına göre yüksek mimar, yüksek mühendis, mimar ve mühendislerin deruhte edecekleri, 2. fıkrasında ise, fen adamlarının selahiyet ve mesuliyet hudutlarının, bunları yetiştiren müesseselerle, bunlara ait cemiyetlerin ve TMMOB'nin mütalaası alındıktan

sonra Killi Eğitim ve Bayındırlık Bakanlıklarınca müştereken hazırlanacak bir yönetmelik ile tayin olunacağı belirtilmiştir.

Bu madde gereğince hazırlanarak yürürlüğe konulmuş bulunan "Fen Adamlarının Selahiyetleri ve Belediyelere Karşı Deruhte Edebilecekleri Fenni Mesuliyet Hudutları Hakkında Yönetmelik" hükümlerine göre, mimari, statik, tesisat projeleri ve hesaplarını yapmaya ve inşaatların teknik uygulama sorumluluğunu almaya ihtisas konularına göre ancak Elektrik, İnşaat, Makina Mühendisleri ve Mimarlar Odaları üyeleri yetkilidirler. Ancak bu Odaların üyeleri, bu yetkileri kullanabilmek için 6235 ve 7303 sayılı yasaların Odalara verdiği görevler dolayısıyla, serbest meslek icrasına engel bir halleri bulunmadığını, her iş için ayrı ayrı olmak üzere, üyesi buldukları Odadan alacakları belgelerle kanıtlamak durumundadırlar. Nitekim, İmar ve İskân Bakanlığı, İmar Yasası hükümlerinin "günümüzün şehircilik anlayışına uygun bir tatbikatını" sağlamak amacıyla ve "eski alışkanlıkların etkisiyle bu anlayışa uygun hareket edilmediği" gerekçesiyle, 30.5.1961 gün ve 1-1/552-16827 sayılı karar ve işlemleri yürürlüğe koymuştur. Bu kararlar, "İmar Kanununun ifade ettiği maksat ve ruha uygun olarak uygulanmasını sağlamak" gayesiyle, mimar ve mühendislerce hazırlanan proje ve hesapların, ilgili Meslek Odalarınca vize edilmesi zorunluğu konmaktadır.

2.9.1965 gün ve 9.1.1/746 sayılı ikinci bir genelgeyle İmar ve İskân Bakanlığı, proje vizesi ve belge uygulamasına daha da açıklık getirmiş, bu arada Belediyelerin, ilgili Odalarca verilmiş "fenni mesuliyet yüklenme belgelerini" dikkate alması gerektiğini belirtmiştir.

Bunlardan başka, İmar ve İskân Bakanlığının, 20.2.1974 gün ve 63 numaralı genelgesinde, hızlı kentleşmenin getirdiği sağlıksız gelişmeye değinilmiş ve bu konudaki güçlüklerin çözümü için Belediyelerin, Meslek Odaları ile birlikte çalışmalarını ve imar uygulamasında daha sıkı bir işbirliğine girmeleri istenmiştir.

Maliye Bakanlığı Başhukuk Müşavirliği ve Muhakemat Genel Müdürlüğü ise, Adalet Bakanlığına yazdığı 22.10.1963 gün ve 4998/5563-3878 sayılı yazısında, belge uygulamasının yasal dayanaklarını göstermiş ve bu uygulamadan ötürü Odalarca alınmakta bulunan vize ücretlerinin yasa hükümlerine uygun olduğunu bildirmiştir.

2. İmar ve İskân Bakanlığınca yayınlanan 79 nolu genelgede, Teknik Uygulama Sorumluluğu Yönetmeliğinin Danıştayca iptal edildiği, bu nedenle vize uygulamasının yasal dayanağı kalmadığı öne sürülmektedir. Bu iddia, iki yönden geçersizdir.

a) TMMOB Teknik Uygulama Sorumluluğu Yönetmeliğinin tümü değil, bazı maddeleri Danıştay 8. dairesinin 25.9.1974 gün ve E:1973/2696 K:1974/3289 sayılı kararıyla iptal edilmiştir. Danıştayca verilen bu kararlarla iptal edilen, vize uygulaması değil, bu yönetmelikte yer alan ve TMMOB'nin görev alanına girmeyen bazı hükümlerdir.

b) TMMOB Teknik Uygulama Sorumluluğu Yönetmeliği, Danıştayın sözü geçen kararından önce, TMMOB Genel Kurulunca kaldırılmış ve yerine "TMMOB Elektrik, İnşaat, Makina Mühendisleri ve Mimarlar Odaları Ortak Mesleki Denetim Yönetmeliği" konulmuştur. Bu yönetmelik, 11.6.1974 gün ve 141912 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. Odalarca yapılan vize ve Ortak Mesleki Denetim Uygulaması (ortak belge uygulaması) bu yönetmelik uyarınca yürütülmektedir.

3. İmar ve İskân Bakanlığınının 79 nolu genelgesi, yerleşmiş ve yararlı bir uygulamaya aykırıdır. Odalarımızca yürütülmekte olan proje vizesi ve ortak mesleki denetim uygulaması, Belediyelerin onayına sunulacak projelerin ön denetimi niteliğinde olup, yapı üretiminin bilimsel, teknik kurallara uygun ve kamu yararı gözetilerek yürütülmesini amaçlamaktadır. Bu uygulama ile, imzacılık ve bizzat denetlenebileceğinden çok sayıda inşaatın teknik uygulama sorumluluğunu yüklenmek gibi zararlı tutumlar engellenmekte, dolayısıyla kalitesiz, çürük, kamu sağlığını tehlikeye sokan yapıların yapılmasını önlemek amacıyla gerekli önlemler alınabilmektedir.

4. İmar ve İskân Bakanlığınının genelgeleri, Odalar ve üyeleri arasındaki ilişkileri bağlamaz. Bu ilişkileri 6235 (7303) sayılı TMMOB yasasına göre Odalar belirler. Bu nedenle, uygulama Odalarımızca sürdürülecek ve kurallara uymayan üyelerimiz hakkında gerekli işlemler yapılacaktır.

Belediyenizin, şimdiye kadar olduğu gibi kentinizde bulunan Odalarımız Şube veya Temsilciliklerine, uygulamanın sürdürülmesi konusunda yardımcı olmasını, bu uygulamanın bugüne kadar gözlediğiniz ve ilerisi için umduğunuz yararlarını Odalarımıza bildirmenizi saygılarımızla dileriz.

99 büyük üretim projesinde 55 milyar liralık maliyet artışı meydana geldi

Çeşitli nedenlerle yapımı geciken 99 büyük üretim projesi ülkemiz ekonomisine yaklaşık 55 milyar lira maliyet artışı getirmiştir. Geciken yapım nedeniyle en büyük maliyet artışı Adana Sigara Fabrika'sında olmuştur. 1968 yılında yapımına başlanıp, 1971 yılında tamamlanması öngörülen Adana Sigara Fabrikası'nın üretime başlama tarihi 1976 yılına ertelenince, maliyeti de 26 milyon 130 bin liradan 385 milyon 80 bin liraya yükselmiştir. Gecikme nedeniyle Adana Sigara Fabrikası'nda maliyet artışı yüzde 1373 olmuştur.

Devlet Planlama Teşkilatı'nca saptanan bilgilere göre, yapımı öngörülen 99 büyük üretim projesi çeşitli nedenlerle gecikmiştir. 1966 yılından bu yana geciken projelerin yüklediği ek maliyet 54 milyar 656 milyon 547

bin lira olmuştur. Yapım ve üretim tarihi geciken büyük projeler arasında pek çoğunun hammadde üretim tesisleri olduğu görülmüştür. İlgililer bu konuda yaptıkları açıklamada üretim gecikmelerinin Türkiye'de dolaylı yoldan hammadde maliyet artışlarına yolaçtığını öne sürmüşlerdir.

GEÇİKEN PROJELER

Yapımı geciken büyük projeler arasında Türkiye'nin sıkıntısını çektiği enerji, ulaşım tesisleri yer almıştır.

Büyük maliyet artışına yolaçan projeler arasında 1977 yılında üretime geçmesi öngörülen Elbis-

tan Termik Santrali yer almıştır. Elbistan Santrali'nin gecikmesi 6 milyar 416 milyon 841 bin lira maliyet artışına yolaçmıştır.

Bu arada Karakaya blister bakır projesinin de 3 yıl gecikmesi Türk ekonomisine 3 milyar 519 milyon 788 bin lira maliyet artışı getirmiştir. Aynı biçimde Seydişehir Alüminyum tesislerinde de çeşitli nedenlerle üretim tarihi 3 yıl ertelenince maliyet artışı 3 milyar 153 milyon 720 bin lira olmuştur.

Gecikme nedeniyle maliyet artışında en büyük yeri alan tesislerden biri de Aliağa kompleksinde olmuş, 1971 yılında başlanıp 1976 yılında tamamlanması öngörülen tesislerin bitim tarihi 1979 yılına ertelenince bugünkü rakamlarla maliyet artışı 5 milyar lirayı aşmıştır.

Projenin ilk rakamlarına göre tesisin 4 milyar 100 milyon liraya yapılması öngörülürken, gecikme nedeniyle tesisin 9 milyar 639 milyon 173 liraya çıkabileceği hesaplanmıştır.

(Cumhuriyet, 13 Mayıs 1976)

99 BÜYÜK PROJENİN BAŞLANGIÇ VE REVİZE MALİYET İLE ÜRETİME GEÇİŞ TARİHLERİ

	Maliyet İlk	(Bin TL) Revize	Başlama-Bitiş İlk	Tarihi Revize	Maliyet artışı
AZOT SANAYİİ T.A.Ş.					
Karadeniz gübre tesisi	98 000	251 812	1969-1973	1971-1975	153 812
Gemlik gübre tesisleri	506 879	771 002	1967-1972	1971-1976	264 123
İübre torbalama tes.(Kütahya)	50 968	125 427	1973-1975	1973-1976	74 459
Gemlik amonyak tesisi	595 174	994 875	1974-1977	1974-1977	399 701
DENİZCİLİK BANKASI T.A.O.					
Pendik tersanesi	265 652	1 180 000	1968-1971	1968-1977	914 348
Alabey tersanesi (tevsii)	144 000	322 442	1973-1975	1973-1976	178 442
ETİBANK					
Seydişehir Alüminyum Tesisleri	1 586 000	4 739 720	1967-1973	1967-1976	3 153 720
Wolfram tesisi (Bursa)	72 000	352 902	1968-1970	1971-1976	280 902
Kırks Bor türevleri (tes.)	200 000	485 000	1972-1973	1972-1973	285 500
Ferro Krom tesisi (Elazığ)	231 000	355 000	1968-1973	1972-1977	124 000
Karataş Fosfat projesi	107 175	248 121	1974-1975	1973-1976	140 946

	Maliyet İlk	(Bin TL) Revize	Başlama-Bitiş Tarihi İlk	Revize	Maliyet artışı
--	-------------	-----------------	--------------------------	--------	----------------

SEKA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Kraft selülozu kraftliner tesisleri (Mersin)	1 900 000	2 074 000	1969-1974	1969-1978	174 000
Beyaz kamış ve saman selülozu projesi	337 128	1 041 653	1968-1973	1968-1977	704 525
Gazete kağıdı odun hamuru tesisleri (Balıkesir)	414 500	1 506 500	1969-1973	1969-1978	1 092 000
Dalaman Klor-Alkali projesi	105 900	109 720	1973-1975	1973-1976	3 820

ME

Yüksek vasıflı özel çelik fab. (Kırıkkale)	2 235 000	2 567 000	1974-1978	1975-1979	332 000
Çelik fab. modernizasyonu (Kırıkkale)	194 497	194 497	1975-1979	1975-1979	---

PETKİM-PETROKİMYA A.Ş.

Kaprolaktam projesi (Yarımca)	446 375	617 516	1970-1974	1970-1976	171 141
Alkali tesisi (Yarımca)	34 035	82 612	1966-1971	1969-1975	48 577
Polistren tesisi (Yarımca)	71 494	127 045	1967-1971	1969-1975	55 551
PC (tevsii)	76 711	154 128	1969-1971	1969-1975	77 417
Sentetik kauçuklar (Yarımca)	444 947	507 200	1968-1972	1969-1975	62 253
VCM tevsii (Yarımca)	59 475	108 460	1969-1971	1969-1977	48 985
İkinci petrokimya komp.(Aliağa)	4 100 000	9 639 173	1971-1976	1971-1979	5 539 173

TKİ

Düzensiz yakıt proj. (Seyitömer)	168 227	192 227	1973-1975	1973-1975	24 000
Taşkömürü hav. idame (Zonguldak)	750 000	2 379 953	1966-1972	1966-1977	1 629 953
Sıma projesi	164 800	164 800	1968-1977	1968-1977	---
Seyitömer projesi	236 317	581 354	1968-1972	1968-1977	345 037
Tunçbilek projesi	930 234	930 234	1968-1977	1968-1977	---
Afşin-Elbistan projesi	2 439 470	3 367 191	1973-1980	1973-	927 721
Beyazarı işletmesi tevs.	471 766	466 746	1974-1977	1974-1978	---

TÜRKİYE DEMİR ÇELİK İŞLETMESİ

Divriği işletme tevsiatı	165 168	248 775	1971-1975	1973-1976	83 607
Divriği konsantrasyon ve pelet tesisi	438 275	1 163 304	1971-1976	1971-1977	725 029
Karabük çelikha. moder.	1 650 000	1 206 132	1974-1975	1974-1978	---
Karabük üretim arttır.	198 500	438 825	1972-1975	1972-1976	240 325

TÜRKİYE ELEKTRİK KURUMU

Tunçbilek B. termik santrali	710 000	2 450 000	1972-1974	1972-1976	1 740 000
Sıma B. termik santrali	1 100 000	2 450 000	1972-1977	1972-1979	1 350 000
Seyitömer termik santrali	338 000	1 100 000	1970-1973	1970-1977	762 000
Elbistan termik santrali	5 737 000	12 153 841	1972-1977	1972-1979	6 416 841
Gaz türbinleri ve irt. tes. (Elazığ, Konya, İzmir)	340 000	420 000	1973-1974	1973-1975	80 000
Çayırhan termik santrali	825 000	2 450 000	1974-1977	1974-1979	1 625 000
Yatağan termik santrali	2 450 000	2 450 000	1975-1978	1975-1979	---
Kangal termik santrali	825 000	1 300 000	1974-1978	1974-1980	475 000
Çatalağzı termik santrali	825 000	1 100 000	1974-1978	1974-1979	275 000

	Maliyet İlk	(Bin TL) Revize	Baslama-Bitiş İlk Tarihi	Revize	Maliyet artışı
TÜRKİYE ŞEKER FABRİKALARI					
Afyon şeker fabrikası	1 500 000	967 000	1973-1973	1973-1976	---
TÜRKİYE ÇİMENTO SANAYİİ T.A.Ş.					
Balıkesir çimento fabrikası	58 000	180 000	1969-1973	1969-1977	122 000
Kars çimento fabrikası	113 500	219 000	1969-1972	1969-1976	105 500
Niğde çimento fabrikası	40 000	138 000	1969-1972	1969-1975	98 000
Pınarhisar çimento fabrikası	40 000	178 000	1969-1972	1969-1976	138 000
PTT GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
Telefon santralleri	1 138 000	1 865 073	1973-1977	1973-1977	727 073
Şehir içi telefon şebekesi	1 760 000	2 000 000	1973-1977	1973-1977	240 000
Karadeniz R/L sistemi	110 500	75 000	1973-1977	1973-1977	---
Güney R/L sistemi yeni.	489 500	125 000	1973-1977	1973-1977	---
Cento R/L sistemi yeni.	197 500	60 000	1973-1976	1973-1977	---
Elektronik iletişim cih.end.	22 890	49 133	1972-1973	1972-1976	26 243
İGSAŞ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
Amonyak üre.tes.(İzmit)	802 176	1 601 800	1971-1974	1972-1976	799 630
TPAO					
İzmir rafinerisi FCC projesi	209 000	368 000	1967-1973	1971-1976	159 000
BOTAŞ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
Irak-Türkiye petrol boru hattı orman ürünleri san.gn.müd.	3 455 000	6 417 000	1974-1976	1974-1976	2 962 000
Artvin lif levha fabrikası	89 184	127 000	1966-1968	1966-1975	37 816
DSİ					
Çıldır HES (Kars)	54 006	126 021	1968-1972	1968-1976	72 015
Doğankent projesi (Gaziantep)	82 154	300 000	1965-1969	1963-1978	217 846
Hasan Uğurlu projesi	765 000	1 981 849	1968-1976	1968-1979	1 216 849
Keban barajı ve HES projesi	1 765 983	4 470 928	1963-1972	1963-1979	2 704 945
Oymapınar projesi (Antalya)	1 156 000	2 280 033	1971-1978	1971-1980	1 124 033
Karakaya projesi (Diyarbakır)	2 497 012	6 016 800	1971-1978	1972-1981	3 519 788
Suat Uğurlu barajı ve HES (Samsun)	500 000	500 000	1975-1979	1975-1979	---
Altinkaya projesi	2 500 000	2 500 000	1975-1984	1975-1984	---
Karababa projesi	2 465 300	2 465 300	1975-1983	1975-1983	---
Aşağı Ceyhan-Aslantaş projesi	1 401 144	3 000 000	1968-1971	1968-1981	1 598 856
Büyük İst. içmesuyu projesi	381 282	1 350 000	1966-1972	1966-1977	968 718
Ankara I-II ve III. merhane içmesuyu projesi	341 445	1 426 251	1962-1971	1965-1981	1 084 806
Berdan (İçel) II. mer.projesi	275 438	384 400	1974-1980	1974-1981	108 962
Bafra II. merhane projesi	430 000	600 000	1974-1982	1974-1983	170 000
Teke (Kırklareli) projesi	236 080	333 000	1974-1977	1974-1978	96 920
Ceylanpınar (iki çırçıp) projesi	150 000	150 000	1974-1976	1974-1976	---
A.Gediz developman proj. DSİ	881 505	955 238	1954-1972	1963-1978	73 733
A.Gediz developman proj. TS	99 100	462 427	1963-1972	1963-1979	363 237
A.Seyhan ovası sulama proj. DSİ	165 825	486 222	1968-1971	1969-1976	320 397
A.Seyhan ovası sulama proj. TS	285 343	411 800	1963-1975	1963-1977	126 457
İğdır sulama proj.(Kars) DSİ	334 324	871 101	1952-1973	1952-1981	536 777
İğdır sulama proj.(Kars) TS	89 739	120 371	1971-1976	1971-1978	30 632

	Maliyet İlk	(Bin TL) Re vize	Başlama-Bitiş İlk	Tarihi Revize	Maliyet artışı
TCDD					
Eskişehir fabrikası tevsii	88 620	179 632	1965-1970	1965-1975	91 012
Dizel elektrikli anahtar lokomotifleri projesi	1 587 141	1 778 324	1973-1977	1973-1977	191 183
60 adet dizel manevra lokomotifi ithali	170 887	273 781	1973-1977	1973-1977	102 894
300 adet yolcu vagonu projesi	443 644	443 644	1973-1977	1973-1977	- -
5200 adet yük vagonu imal i	1 137 698	1 883 172	1973-1977	1973-1977	745 474
DEVLET LIMANLARI HAVA MEYDANLARI İNŞAAT GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
Antalya hava alam	121 650	231 566	1971-1975	1971-1977	109 -916
Tuzla tersanesi altyapı inşaatı	75 000	91 000	1969-1973	1969-1976	16 000
Yeşilköy hava alanı projesi	223 000	1 100 000	1968-1972	1968-1977	877 000
Van hava alam	10 000	30 580	1971-1973	1971-1976	20 800
% 637 Bandırma limanı inşaatı	40 700	300 000	1963-1967	1963-1977	259 300
Gaziantep hava limanı	20 000	98 740	1968-1972	1968-1976	78 740
TCK					
Tarsus ayrı mı-Pozantı II. otoyol	450 000	650 000	1972-1978	1972-1978	200 000
TEKEL GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
% 1373 Adana sigara fabrikası	26 130	385 080	1968-1971	1968-1976	358 950
Malatya sigara fabrikası	34 959	503 875	1968-1971	1968-1976	468 936
% 1341 Tokat sigara fabrikası	100 000	450 000	1973-1974	1973-1977	---
ORMAN GENEL MODORLÜĞÜ					
Dalaman projesi	263 021	540 941	1971-1974	1971-1977	277 920
PETROL OFİSİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					
Madeni yağ ve gres tes. işleri tadil	30 000	68 299	1971-1971	1971-1976	38 299
MİA					
Demir etüd ve arama	70 000	70 000	1975-1975	1975-1975	---
Bakır, kurşun^çinko arama	60 000	60 000	1975-1975	1975-1975	---
MARDİN ÇİMENTO SANAYİİ A . S.					
Mardin çimento fabrikası	145 000	260 000	1969-1973	1969-1975	115 000
EREĞLİ DEMİR ÇELİK FAB. T.A. S.					
E.D.Ç. Fab. I. kademe tev.	3 763 000	4 909 000	1972-1975	1972-1977	1 146 000
TOPLAM					
	70 782 041 125 438 588				

**Elektrik Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu**

Aybars Urgan Başkan
Abdiilkadir Kahraman Başkan Yrd.
Bekir özgirgin Yazman Üye
Mahmut Kurtulmaz sayman üye
Teoman Alptürk üye
Doğan Anakök üye
Oğuz Kırımkan üye

**İstanbul Şubesi
Yönetim Kurulu**

Yüksel Birdal Başkan
Alaattin Anahtarıcı Başkan Yrd.
Yavuz Çizmecı Yazman Üye
Berkay Gün ay sayman üye
Gönül Tay lan üye
Hüseyin Yeşil üye
Hanna Can üye

**İzmir Şubesi
Yönetim Kurulu**

Ergun Elgin Başkan
Yüksel Levendoğlu Başkan Yrd.
İrfan Arabacı Yazman üye
Muammer Göksel Sayman üye
Ömer Güner üye
Muammer Argün üye
Ajlan Kural üye

Elektrik Mühendisleri Odası

İhlamur Sokak 10/1
Yenişehir - Ankara
Tel. 25 32 72 - 25 32 73

İstanbul Şubesi

Cumhuriyet Caddesi 283
Engin Han Kat.2
Harbiye - İstanbul
Tel. 48 50 52 - 48 50 53

İzmir Şubesi

Talat Paşa Bulvarı 17/1
Alsancak - İzmir
Tel. 14 89 73

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI TEMSİLCİLİKLERİ

Adana **Yaşar Okşaçoğlu**
TEK Köy Elektrifikasyonu
7. Bölge Müdürlüğü

Antalya **Durmuş Arı**
Hv. Meyd. İnş. Bölge Müdürlüğü

Aydın **Can İnalöz**
TEK Batı Anadolu Şube Md.
3. Bölge Başmühendisliği

Balıkesir **şahin şen**
SEKA Müessesesi Müdürlüğü PK.201

Bitlis **Hasan Dalkıran**
Can Kitabevi

Burdur **İrfan Bilgin**
Uzun Çarşı No.46

Bursa **Ahmet Akküçük**
Veziri Cad. Kent İşhanı Kat.5
Tahtakale

Çorlu **Yasin Zirek**
Cumhuriyet Meydanı
Bilgin Pasajı 13

Çorum **Y. İzzettin Hürer**
çimento Fab., Santral Şefi

Denizli **Abdullah Şavklı**
İller Bankası Başmühendisliği

Diyarbakır **Burhan Elçioğlu**
Kunt İsmailpaşa, 3. Sokak
Yenişehir

Elazığ **Kenan Elmasulı.**
Yapı İşleri 10. Bölge Müdürlüğü

Eskişehir **İsmet Erorta**
Yunus Emre Cad., No.67

Gaziantep **Ali Ercan**
Hürriyet Cad.,
Kamil Afat İşhanı Kat.3

İsparta **Ahmet Emir**
TEK 5. Bölge Müdürlüğü

İçel **Ali Öztürk**
Elektrik İşletmesi Müdürü

Karabük **Ömer Çolakoğlu**
Hürriyet Cad.
Özmen İşhanı No.247

Kastamonu **Ferit Tuncel**
Belediye Cad. NO.46/A

Kayseri **Vetün önem**
TEK İşi. ve Bkm. Başmüh. PK.9

Kocaeli **Sait Bülbül**
Belediye Elektrik İşletmesi

Konya **Brol Adalığ**
TEK Köy Elektrifikasyonu
15. Bölge Müdürlüğü

Kütahya **Rüfii Kaytancı**
Yapı İşleri 4. Bölge Müdürlüğü

Malatya **Hasan Baran**
Mazıcı İşhanı Kat.2 No.204

Muğla **Şakir Ülkü**
İller Bankası Başmühendisi

Nevşehir **şahin Yurtbeğendi**
Şehir Palas Otel

Niğde **Mustafa Karadal**
Aşağı Kayabaşı Mah.,
Kuyulu Çıkmaçı No.5

Rize **Halil Sağol**
TEK Köy Elektrifikasyonu
13. Bölge Müdürlüğü

Sakarya **Faruk Aloğlu**
TEK 4. Bölge Başmühendisliği

Samsun **A. Sefa Utkür**
TEK Köy Elektrifikasyonu
13. Bölge Müdürlüğü

Sinop **Muzafer Sarılar**
Boeing Serv. Inc. Radar

Sivas **İsmail Nalçacıoğlu**
TEK 9. Bölge Baş Mühendisi

Tekirdağ **Aydın Gönültaş**
TEK Köy Elektrifikasyonu
12. Bölge Md. Millet Cad.324/2

Trabzon **Kemal Kazmaz**
İller Bankası 9. Bölge Md.lüğü

Urfa **«ahmut Tellalbaş**
Belediye ESO İşletmesi

Zonguldak **İbrahim Tatbul**
KBA Şebeke Md., 2. Bölge
Çatalağzı Başmühendisliği